

DENGÊ

KOMKAR

Sal : 4
Wext : 25.10.1982
Hejmar : 46
Biha : 1 DM

KOVARA FEDERASYONA KOMELÊN KARKERÊN KURDISTAN LI ELMANYA FEDERAL

KİME NEYİ YASAKLIYORSUNUZ?

Federal Almanya'da, yabancılar karşı insan hak ve özgürlükleriyle, insan onuruyla bağdaştırılmayan kararlar alınıyor, Neo-nazist grupların saldırıları el altında destek görüyor. Bu desteği verenler bunalıma giren kapitalist düzenin sahibi olan Alman tekelci burjuvazisinden başkaları değildir. Ve bunlar Türkiye'deki zorba yönetimin sözcülüğünü yaptığı tekelci burjuvazinin en şoven, en gerici, en saldırgan kesiminin destekleyicileridir.

Dün, Türk ve Kürt emekçilerini sokakta, tezgahda, inşaatda, hayatın en ağır ve en pis işlerinde çalıştırmak için gerici Türk devletinden kiralayan Alman tekelleri bugün "Türken Raus" (Türkler Defolun) sloganında büyük yarar görüyorlar. Göstermelik karşı çıkışlar havaidir, yabancı düşmanlığının kaynakları ortadadır. Ve bugün yabancı düşmanlığının sivri ucu Türkiyeli işçi ve emekçilere yönelmiştir. Bunun nedeni açıktır; değişik uluslardan işçi ve emekçilerin birliğini bozmak, onları tek tek avlamak. Bugün birinci sırada Türk işçileri vardır, çoğunluğu Türkiye vatandaşı Kürt işçiler vardır. Türkiye'deki faşist diktatörlük, "Ne Mutlu Türküm Diyene" sloganını Diyarbakır hapishanesindeki Kürt devrimcilerinin koğuş ve hücrelerine silahların gölgesinde yazadurmuş, F.Almanya'da, "Ne Mutlu Türküm Diyene" sloganı yerine "Ne Yazık ki Türk'üm" diyecek derecede çok yönlü baskı altındadırlar. Faşist cunta gurbetteki işçilerin haklarını

savunma şöyle dursun, yaptıkları ve söyledikleriyle buradaki emekçilerden şunu istiyor: "Bütün haksızlıklara rağmen, aşağılamalara rağmen, en iyi Türk ölü Türk'dür demelerine rağmen sakın gelmeyin.."

Türkiye'deki faşist yönetim yıllardır burada alın teri dökmüş emekçilerin haklarını savunma cesaretini gösteremiyor, Alman devletinin verdiği askeri ve maddi yardımları Türk işçilerinin insani haklarına, onuruna tercih ediyor. Zaten Türk düşmanlığı halinde başlayan yabancı düşmanlığının en önemli nedenlerinden biri de Türkiye'deki faşist yönetimin halk düşmanı, işçi düşmanı olmasıdır, Alman tekelleri bundan cesaret alarak yabancı düşmanlığını Türk düşmanlığı ile başlattılar. Sömürgeci-faşist yönetimin kukla temsilcileri olan başkonsololar işçi ve emekçilerin haklarıyla uğraşacaklarına burada da Kürdistanlı işçilere sömürgeci dişlerini gösteriyorlar. Bu kukla başkonsololardan biri de Türkiye'deki yönetimin Köln başkonsolosu İlhan Kıçman'dır. Kıçman, 29 Eylül - 9 Ekim tarihleri arasında Köln şehir idaresinin hazırladığı "Türkiye Kültür Haftası"nın programında KOMKAR folklor ekibi de yer aldığı için şehir idaresine başvurarak programın değiştirilmesini istiyor. Başkonsolos Kıçman'ın isteği şehir idaresinin kültür sorumlusu Braun tarafından reddedilerek şöyle cevaplandırıldı:

"Aynı derecede kalabalık olan bir topluluğun (Kürtlerin)

kültürlerini sergilemesi doğal bir hakkıdır."

Bu cevap üzerine Köln başkonsolosu Kültür haftasına karşı kışkırtmalara girişiyor, Köln şehir idaresini kınayan bir açıklama yayımlayarak şunları söylüyor:

"Türk Kültür Haftası adı altında Köln şehir idaresi tarafından bir program hazırlandığının öğrenilmesi üzerine başkonsolosluğumuzca müteaddit uyarı ve girişimler yapılmıştır. Buna rağmen Köln şehir idaresi anlaşılabilir bir biçimde bizimle işbirliği ve temastan sürekli kaçınmıştır.

"Köln başkonsolosluğu olarak, bu programla uzaktan yakından herhangi bir ilişkimiz mevcut değildir. Programa maalesef, tasvibi mümkün olmayacak ve istismara yol açacak şekilde politika karıştırılmıştır. Köln'de "Türk Kültür Haftası" adı altında ortaya konan programı kınıyor ve tüm sorumluluğun Köln şehir idaresine ait olduğunu açıklıyoruz."

Bu tavırla, Türk temsilcilerinin ne denli ırkçı düşüncelerin esiri olduğu, demokratik anlayıştan yoksun olduğu ilginç bir biçimde ortaya çıkıyor. Bu durum, aynı zamanda Kürt kültürüne sadece Türkiye'de değil yurt dışında da, özellikle F.Almanya'da yapılan baskıların yoğunluğunu gösteriyor.

Özgür koşullarda gelişme olanağı bulamayan Kürt kültürü, sömürgecilerin ünlü baskılarına rağmen yok olup gitmemiştir. Düşmanın kanlı-bıçaklı saldırıları altında türkümüz yi-

ne söylenmiş, davul ses verince halkımız halaya durmasını yine bilmiştir. Böyle olmasaydı bugüne kadar gelemezdi. Bu bir halkın var olma mücadelesinin bir göstergesidir de. Kürt diline, kültürüne konan yasaklar gün olmuş para cezası halinde, gün olmuş işkence-zından biçiminde kendini göstermiştir. Ama kültürümüz baskıların altında eriyip gitmemiştir. Kürt halkıyla birlikte yaşayıp gelmiştir hem de çoğu dilden dile. Bu soylu gerçek hakkı olarak halkımızın övünç kaynağıdır. Sömürgecilerin yıllarca öne sürdükleri tabansız iddiaları bir bir yıkılıp atılıyor. Zaman, çalışma, mücadele gösterdi ki, Kürt halkının zengin bir kültürü vardır. Dilimiz hiç de "Arapça, Farsça, Türkçe karışımı bir dil" değildir. Bir ulus olarak biz buna zaten inanmazdık, ancak ezen ulus burjuvazisi kendi emekçi halk yığınlarını uzun yıllar bu temelsiz yalana inandırabilmişti. Ve bu gülünç iddia her iki halkın birbirini tanımasında, yakınlaşmasında güçlükler çıkarıyordu. Sevin-diricidir ki, ezen ulusun ilerici, devrimci yığınları arasında Kürt diline, kültürüne karşı sempati hızla gelişiyor. Bu gelişme birinci derecede halkımızın kültürel varlığını yitip gitme direncinden güç alıyor. Dünün kendiliğinden gelme müziği, folkloru, yazı dili düzene disiplin giriyor. Çağdaş kültürlerle ayak uydurmaya özen gösteriyor. Ve artık bu gelişme hiç bir baskı türü karşısında duraksamayacaktır.

(Devamı Sayfa 9'da)

NAMEYÊN XWENDEVANAN

GELE KURD SERKEVE

DI HEMU XEBATEN KOMKAR DA TOVEK JI TOVEN JINE HEYE

Jimar a dawiyê ji "Dengê KOMKAR" gîha mîn û weke hemû jumarên dîn av reşande dilê mîn û baweriya mîn bî davin a xwe xurt kir.

Dî warê nivisandinê bî zimanê Kurdi hîneki qelsî heye û kem bûye, lê em hêvidarîm ku dî jumarên dîn de, her xurt bibe, û her pêşve here; jî ber ku generalên faşist lî Tirkîyê dilvîn boyî vemîrandîna agrê hîşyariya gelê me û berî her tîşteki wendakîrîna zîmanê me.

Lî Suriyê û lî Kurdîstana Iraqê, komele û partiyên Kurdan zîmanê Kurdi bî cîwani pêşve didîm, jî ber ku hêrişî zîmanê Erebi zor hêgîne. Lê em dîzanûn ku problêma parti û komeleyên Kurdîstana Tirkîyê zîmanê jî ber ku belavok û rojnameyên Kurdi nîkarîm zû-zû dî nav gelê me de ciyê xwe bîstîm; loma zîmanê Tirkî wê dî warê politîka Kurdan da roleke (sîreke) mezîm û dirêj bîlîze. Hêviya me ewe ku em zîmanê Kurdi dî kar û xebata xwe de pêşva bîdîm, nemaze bî rêya kovarên torevanî, bî rêya belavokan û hevpeyvinê dî cîvîm û komgran de...

Dî jûmara dawiyê da, hîneki xebat û karên "KOMKAR" hatîne gotîm, dî warê dij-faşîzmê û dij-cunta leşkerî da. Wan xebatên cîwan çavên karker û cotkarên me tîjî rûmet û şerefa pêşverûtiyê dîkîm. Dî "Dengê KOMKAR" da, dî "KOMKAR-Info" û dî hemû xebatên KOMKAR da tovek jî toven jîne heye, jîyanê dixîne xebata hemû gelê Kurdîstana Tirkîyê û nema dîmîre...

Pîştî van xebatan, kar û barên zor gran, ewên ku KOMKAR dî demeke kîm da pêkanîne û hîldane ser pîştî xwe, gelê me dîkane jî wan kevîperestan pîrs bîke, ewên ku 20 salî, lî Ewropa hevsarê serokatîyan dîkîşîm û bî sermezîni dîbêjîm: "emin rêberên gelê Kurd" kani we jî me ra dî van salên dirêj da, jî bîl parçebûnê çî bî serxîstî?

Kani we boyî gel çî kîr?

Wek İmamê bê selat û bê

zîkîr...

CANKURD/Bonn

SUBAYLA POLİSLER ŞEBEKE HALİNDE ÇALIŞIYORLAR

İzine gidip dönen bir işçi arkadaşımın gördüklerini sizlere iletıyorum.

İşçi arkadaş Türkiye'de sıkıntılarım çok büyük olduğunu, hayatın yaşanılacak gibi olmadığını söylüyor. Hayat pahalılığı kendisini hayrete düşürmüş. Laçkalık, dolandırıcılık alabilmesine yaygınlaşmış. Özellikle işçiler üzerindeki baskıların büyük olduğunu söyleyen işçi arkadaş, bu arada gördüğü bir olayı nakletmekte özellikle yarar gördü.

Kendisinin tanıdığı olan Erzurumlu üç işçi Yalova Tütün İşletmesinde çalışırken günün birinde işlerine son verildiğini öğrenirler. Doğal olarak işçiler bu durumu şaşkınlıkla karşılarlar ve hemen personel şefine koşarlar. Personal şefi, daha önce kendilerine işletmenin Bursa'daki kolunda çalışmalarını için yazı yazıldığını, ancak buna uymadıklarını ve bu nedenle de işlerine son verildiğini söyler. Bu işçileri büsbütün hayrete düşürür. Çünkü böyle bir yazı yazıldığı falan yok. Kürdistanlı olan üç işçi arkadaş buna şiddetle itiraz ederler ve böyle bir yazının kimse tarafından kendilerine iletilmediğini söylerler. Ama personel şefi üç işçiyle daha fazla konuşma gereği bile duymaz ve "Çıkışınız verildi, derhal burayı terkediniz" der.

İşçiler çaresizlik içinde oradan ayrılırlar. Ayrılırlar ama işten olmaya da razı olacak değiller kuşkusuz. Açlığın kol gezdiği ve milyonlarca kişinin işsiz dolaştığı bir ülkede böyle bir karara razı olmak, aklıktan ölmeyi göze almak demektir. Bunun üzerine haklarını aramaya karar verir ve işletme müdürüyle konuşurlar. Ancak O'nun verdiği cevap ta aynı olur: "İşinize son verilmiştir." Üç işçi belki bir çözüm bulunur umuduyla Bölge Sıkıyönetim Komutanlığına başvururlar. Kısa bir zaman sonra ise Sıkıyönetim Komutanlığından işletmeye bir yazı gelir "Derhal tazminatınız çıkış verilsin..."

İşte Kürdistanlı üç işçinin başına gelen bu olay, faşist cunta döneminde işçilerin karşı karşıya bulunduğu sorunlardan küçük ama öğretici bir örnektir.

İşçi arkadaş ahlaksızlığın alıp yürüdüğünü de söylüyor. Ayrıca yönetim yalan dolanla halkı kandırmak için de elinden geleni yapmaktan kaçınmıyormuş. İşçi arkadaş bunlara örnek olarak şunları anlatıyor: Belediye hoparlöründen sık sık anons yapıp, sebze ve meyvelerin fiyatları açıklanıyor. Ama çarşıya çıkan hiç kimse anons edilen fiyattan bir şey alamıyor. İlan edilen fiyat, gerçek fiyat ayrı. Bu konuda belediyeye başvurular da oluyor, ama ses seda çıkmıyor. Çünkü belediyeler de inandıklarından veya uygulanmasını istediklerinden dolayı fiyat ilanı yapmıyorlar. Maksat onların fiyat artışlarına karşı mücadele ettikleri gibi bir yalanı yaymak. Yani laf olsun diye.

Rüşvetin açmadığı kapı yok. Subaylar, polisler şebekeler halinde çalışıyorlar. Bu yüzden subaylarla polislerin arasında sürtüşme var. Rüşvet sahaları yüzünden anlaşamıyorlar.

Bir kişi yakalıyana 30-40 bin lira para verdikleri için bir çok insan gereksiz yere alınıp götürülüyor. İşçi arkadaş bu konuya ilişkin olarak şöyle bir olay anlattı: "İlerici bir tanıdık polisle bu durumu konuştuğumuzda kendisine neden suçsuz insanları, ilericileri yakaladıklarını sordum. Bana verdiği cevapta "Doğrusunu istersen iyi para veriyorlar. Geçim meselesi. Kaldı ki biz yakaladığımızda hiç değilse işkence yapmıyoruz ve bu nedenle de onlar şanslı sayılırlar. Oysa faşist polislerin eline geçseler linç ederler" cevabını verdi.

İşte cunta döneminde manzara böyle...

Belengaz / Stuttgart

Hevalên xoşevist, Ez silavên şoreşgerî û germin jî we ra rê dîkîm. Ez hêvidarîm ku rîya xebata gelê Kurd wê serkeve.

Birayên delal, me cara pêşîn Dengê KOMKAR xwend, bî rastî em pê pîr kêfxweş bûn. Ev xebata zor baş, jî bo gelên me, me serbîlînd dîke. Ez hêvidarîm Dengê KOMKAR rîya rîzgariya gelê me da xebatên xwe wê geştîr û firehtîr bîke, dengê rîzgarîxwazên gelê Kurd lî cîhanê bîde naskîrîm.

Hevalên tekoşer, Jî bo tekoşîna gelê Kurd lî Kurdîstana İnan, pêvîste hemû heval dengê pêşmergîyên me mîrxas lî cîhanê bîdîm naskîrîm.

Bira hîlweşe rejîma Xumeynî!

Neman (mîrîm) jî bo imperyalîzm û kevneperestîyê!

Bîjî KOMKAR!

Hevalê we K.P.
Kurdîstana İnan

ENIYEKE PEK BİNİN

Hevalên hêja, Doza welatê me baş pêşda dîçe û roja serketîne nêzîk dîbe. Ez hêvi dîkîm, ku hemû partiyên pêşverû û demokratîyên Kurdîstan wê eniyekê pêkbînin.

Dengê KOMKAR pêvîste propagandaya xwe jî bo wê mancê bajo û zêtîr bîke.

Disa em hêvi dîkîm ku lî her hêjmarê Dengê KOMKARê deng û behs lî ser tevgera gelê me lî Kurdîstana Iraq bê nivîsandinî û ew rejîma zordest bê protestokîrîm.

- Bira bîqete bend û zîncîrên faşîzmê!

- Bîjî tevgera gelê Kurd û Kurdîstan!

- Bîjî tekoşîna gelê Kurd dîjî faşîzmê!

S.Muhammed-Yewnanîstan

Kaset nu derket !

ÖRGÜT HABERLERİ

KOMKAR 7.Delegeler Kurulu Başarıyla Sonuçlandı

KOMKAR 7. Delegeler Kurulu 2-3 Ekim 1982 tarihinde toplandı. Delegeler, 4. Kurultay'dan bu yana gerek merkezi planda ve gerekse dernek ve komitelerde yapılan çalışmalarını değerlendirdiler.

Delegeler, KOMKAR'ın kuruluşundan bugüne kadar pek çok önemli görevleri yerine getirdiğini ve 4. Kurultay'dan sonra da aynı çabanın devam ettirildiği konusunda görüş birliğine vardılar.

KOMKAR, bu dönemde de Kürdistan'ın değişik parçalarında mücadele veren halkımızın karşı karşıya bulunduğu sorunların dünya kamuoyuna maledilebilmesi, Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçi kitlelerin, aydınların zamanında bilgilendirilmesi doğrultusunda başarılı bir çalışmayı hayata geçirdi. Çeşitli dilde sirdürdüğü düzenli ve periyodik yayın politikasını bu dönemde de devam ettirdi. Faşist cuntanın teşhiri ve güçlü bir biçimde protesto edilmesi doğrultusunda sürdürülen eylem birliği çalışmalarında sorumluluk bilinci içerisinde yer aldı ve önemli ölçüde katkıda bulundu.

KOMKAR bugün her alanda ve her zamankinden daha bilinçli ve kararlı bir çalışmayı hayata geçirebilecek durumdadır. Bu ise O'nun gücünün, etkinliğinin ve saygınlığının giderek artmasının temel nedenidir.

Tüm bu objektif ve olumlu gelişmeleri Delegeler Kurulu, KOMKAR'ın izlediği politikanın gerçeklere uygun ve sağlam olduğunu bir kez daha vurguladı. Bu doğru politika ve ona uygun düşen enerjik çalışma sayesinde ki, dört yıl gibi kısa bir sürede KOMKAR, yurtdışında bulunan ve Kürdistanlı emekçi kitleler tarafından oluşturulan en güçlü örgüt durumuna gelmeyi başarmış ve büyük bir saygınlığa kavuşmuştur. Yalnız yabancı ülkelerde yaşayan emekçiler, aydınlar tarafından değil; Kürdistan'ın tüm parçalarında KOMKAR'a büyük sempati beslenmesi ve güven duyulması gene bu sayede mümkün olabilmektedir. Kardeş Türk emekçileri ve onların örgütleri nezdinde de saygın bir yeri olan örgütümüz KOMKAR, bu haliyle gerek yurtdışında bulunan işçilerimizin sorunlarının çözüme kavuşturulması ve gerekse halkımızın sesinin dış kamuoyuna duyurulması alanında önemli görevler yerine getirmektedir.

Ancak, gelişen ve güçlenen her canlı organizma gibi KOMKAR da mücadele içerisinde çeşitli sorunlar ve güçlüklerle karşı karşıya gelmektedir. Fakat, bilinçli ve inançlı KOMKAR'lı emekçilerin birlikte çabaları ve güçlükleri aşmada gösterdikleri kararlılık sayesinde, sorunlar aşılmakta ve örgütümüzün sesi her gün daha da gür hale gelmektedir. Çünkü bugün Kürdistanlı emekçiler sorunlar karşısında karamsarlığa kapılan, bocalıyan

değil, berrak yolda yürüyen ve onları bilinçlice göğüsleyen insanlardır.

Mevcut güçlüklerin aşılması ve daha güçlü bir KOMKAR için her alanda çabaların hızlandırılması gereklidir. Daha geniş kitlelere sesimizi duyurmak, daha nitelikli bir yayını gerçekleştirmek ve dağıtmak, saflarımızda bulunan insanların bilinç düzeylerinin yükseltilmesi için düzenli bir eğitim programını hayata geçirmek, geniş ilişkiler ağı oluşturmak; sabırlı, kararlı ve enerjik çalışmaya bağlıdır.

İşte tüm bu olumlu gelişmeleri ve sorunları bilinçli bir biçimde dile getiren Delegeler Kurulu, gelecek dönemde çalışmalarını şu noktalarda yoğunlaştırmayı oybirliği ile kararlaştırdı.

- 1-Kürdistan'ın her parçasındaki baskı ve zulmü yoğun bir biçimde teşhir ve protesto etmek; Bu temelde kamuoyunu bilgilendirmek, kitleleri aydınlatıp örgütlemek, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine maddi ve manevi destekte bulunmak.
- 2-Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda faşist cuntanın terör, baskı ve işkencelerini protesto etmek, cuntanın demokrasiye dönüş yollarını açığa çıkarmak, anti-demokratik anayasasını boykot etmek, Türk ve Kürt ilericileriyle eylem birliğini geliştirmek.
- 3-Ulusal kurtuluş mücadeleleriyle, Ortadoğu'da işgal altındaki ülkesinin kurtuluşu için siyonizme ve emperyalizme karşı mücadele eden Filistin halkıyla dayanışma içinde olmak, siyonist İsrail'in Lübnan'dan ve işgal ettiği Arap topraklarından geri çekilmesini istemek.
- 4-Federal Almanya'da artan yabancı düşmanlığına, Türkiyelilere yönelen ırkçı-faşist saldırılara karşı çıkmak, yabancılara eşit hakların tanınmasını savunmak, Alman ve yabancı işçilerin birliği için çalışmak, hertürlü anti-demokratik girişime ve silahlanmaya karşı barış ve diğer demokratik güçlerle işbirliği ve dayanışma içinde olmak.
- 5-Diğer yabancılara tanınan, radyo ve TV'de anadilde yayın ve yabancı çocukların anadillerini okullarda ders olarak görme hakkı gibi hakların Kürdistanlılara da tanınmasını talep etmek.
- 6-İlticacılara karşı yürütülen insanlık dışı kampanya ve uygulamalara karşı çıkmak, ilticacılarla dayanışma içinde olmak.
- 7-F.Almanya'daki faşist Türk örgütlerinin kapatılmasını talep etmek.
- 8-Kitlelerle bağlarımızı güçlendirmek, üye tabanımızı genişletmek.
- 9-Denge KOMKAR'a yeni abone bulmak, satışını arttırmak, onu içerik olarak geliştirmek.
- 10-KOMKAR'ı ve ona bağlı dernek ve komiteleri mali yönden güçlendirmek.

CUNTA YUNANİSTAN'DA PROTESTO EDİLDİ VE BİR MİT AJANI DÖVÜLDÜ

Faşist cuntanın işbaşına getirilişinin ikinci yılında çeşitli ülkelerde olduğu gibi Yunanistan'da da protesto eylemi yapıldı. Bu ülkeye iltica etmiş olan Kürt ve Türk ilericilerle, Yunanlı demokratik güçler tarafından gerçekleştirilen ve bu arada Komünist Partisi ile PASOK tarafından da desteklenen miting, cuntanın burada da birkez daha teşhirini sağladı. Ancak miting alanına gizlice sokulan ve fotoğraf çeken üç kişiden MİT ajanı yarbay Osman Boyalar'a dayak atılması cuntayı ve beslemelerini çileden çıkardı. Türk hükümeti olayı diplomatik bir sorun haline getirerek Yunanistan'a protesto notası verdi. Ayrıca burjuva basını da yaygara kopardı, Yunan düşmanlığı körükledi.

Oysa olaya neresinden bakılırsa bakılsın, asıl protesto edilmesi gereken faşist cuntanın tavrıydı. Çünkü miting yapmak demokratik bir haktır ve Yunanistan'da bu tür eylemler suç sayılmamaktadır. Ama Evren cuntası Türkiye ve Kürdistan'da kan dökmeyi, terör estirmeyi yeterli görmüyor, başka ülkelerde bulunan Türkiyelilerin bu demokratik haklarını kullanmalarını da engellemeye kalkıyor. Ajanlarını göndertip yapılmakta olan bir miting fotoğrafını çektiği ise bir skandaldı ve ayrıca faşist cuntanın rezilliğini sergiliyen yeni bir örnekti.

Ve elbette faşizmin yarattığı terörden kaçarak iltica talebinde bulunanların, MİT ajanına karşı sessiz kalmaları da beklenemezdi. Her halde bunu fotoğraf çekmeye gidenin kendisi de biliyordu.

Fakat bu MİT ajanı tarafından meydana getirilen provakasyona rağmen miting başarılı geçti. Yunan, Türkiye ve Kürdistanlı ilericiler cuntayı lanetlediler.

DANİMARKA'DA CUNTAYI PROTESTO GECESİ

Faşist cuntanın işbaşına gelişinin ikinci yılında, Danimarka'da bir protesto gecesi düzenlendi. Gece Türk ve Kürt işçileri, Türkiye ile Dayanışma Komitesi ve Türkiye Komitesi tarafından gerçekleştirildi.

Yapılan konuşmalarla faşist cuntanın iki yıldır halklarımız üzerinde terör estirilişi, tüm demokratik hak ve özgürlüklerin yok edilmesi dile getirilip lanetlendi.

Gece'de Kürt ve Türk müziğinden örnekler sunuldu, Türkiyeli İşçiler Birliği folklor ekibi halk oyunlarını oynadı. Ayrıca Federal Almanya'dan giden sanatçı Melike Demirağ da programda yer aldı.

KOMKAR sempatanlarının kitap masası açtığı ve TKSP sempatanlarının da mesaj sundukları dayanışmasını mesajla dile getirdiği gece başarılı biçimde sona erdi. KOMKAR sempatanları

FEDERAL ALMANYA'DA BARIŞ MÜCADELESİ GÜÇLENİYOR

"Krefelder Initiative" tarafından 11 Eylül'de Bochum kentinde yapılan "Sanatçılar Barış İçin" festivalini KOMKAR destekledi. KOMKAR barış güçlerinin yanında aktif görev aldı.

KOMKAR barış mücadelesini faşizme karşı direnen Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadelesinden, F.Almanya'da yabancı düşmanlığına, sosyal kazanımları koruma ve işsizliğe karşı verilen mücadeleden ayrı görmedi, bu nedenle bu yolda üzerine düşen görevleri yerine getirdi. KOMKAR, "Krefelder Initiative" tarafından "Pershing II ve Cruises Missiles" nükleer başlıklı atom roketlerinin F.Almanya'ya yerleştirilmesine karşı açılan ve 2,3 milyondan fazla insanın imzasıyla desteklediği kampanyaya, yüzbinlerin katıldığı 10 Ekim 81, 10 Haziran 82 Bonn barış yürüyüşlerine katıldı. Kürdistan halkımızın özgürlük ve barış istemini geniş kitlelere duyurmaya çalıştı.

200.000 kişinin katıldığı "Sanatçılar Barış İçin" festivaline dünyaca tanınmış barış ve özgürlükten yana olan sanatçılar katıldı. Bu festivalin programında KOMKAR halk dansları ekibi de yer aldı. Kürdistan halk dansları ilgi ile izlendi.

Dünya barış günü nedeniyle KOMKAR'ın çıkardığı bildiri yoğun bir şekilde dağıtıldı.

Faşist Terör Azgınlaşıyor

Bingen'de MHP'li faşistler bir Kürt işçisini yaraladı

3 Eylül günü Bingen'de Kürt işçisi C. faşistler tarafından bıçakla ağır bir şekilde yaralandı ve 4 haftadan beri hastahane de tedavi görüyor.

Bingen'de "Türk İslam Kültür Derneği" adı altında kümelenen faşist çetenin ilk saldırısı değil bu. 2 yıldan beri süregelen bu saldırılar geçtiğimiz ay içinde yeniden arttı.

Faşist çete Türkiyeli ilerilere, özellikle Kürdistanlı yurtseverlere karşı yürüttükleri bu saldırılarla onları sindirmek, ırkçı-faşist görüşlerini serbestçe yaymak; karanlık işlerini rahatsız edilmeden sürdürmek amacını güdüyorlar. Faşistlerin bu saldırılarına karşı çıkan ilerici Almanlara da saldırıyı göze alan bozkurtlar, 2 yıl önce, Bingen Uluslararası Af Örgütü mensubu bir kadının da önünü kesmiş, onu tehdit etmişlerdi.

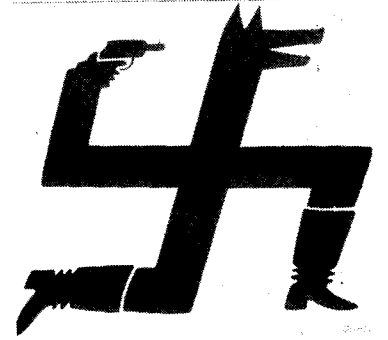
Ağustos ayı başında 2 Kürt işçisi bir grup faşist sürünün saldırısına uğramış, birisi kafasından diğeri kolundan yara almıştı.

Yine 14 Ağustos günü yolda yürüyen 2 Kürt yurtseveri üzerine arabayı sürerek onları öldürmeye teşebbüs ettiler. Bunu başaramayınca üzerine tabancayla ateş etmişlerdi.

Faşistlerin bıçaklı-sopalı saldırıları sıralanmakla bitmez. Tüm bu saldırılar karşısında Bingen polisi vurdumduymaz bir tavır içindedir. Polis olayları "Türk grupları arasında çatışma" olarak lanse etmekte, kısacası faşistlerin saldırılarına göz yummaktadır. Örneğin Kürt işçisini bıçaklıyan "İslam Kültür Derneği" üyesi Aydın Bucak polisçe gözaltına alındıktan 2 saat sonra serbest bırakıldı. Polisin bu tavrı faşistleri cesaretlendirmekte, diğer taraftan saldırı hedefi olan kişilerin kendi başlarına kendilerini savunmak zorunda bırakılmaktadır.

Bingen'deki Kürdistanlı yurtseverler, faşistlerin bu saldırıları karşısında yılmadılar; onlar faşistlerin bu saldırı ve tertiplerini bir bir teşhir etti; Alman ilerici güçleriyle "İslam Kültür Derneği"nin kapatılması için aktif bir şekilde çalıştılar. Bu mücadele sonucudur ki, Bingen'de faşistlerin elebaşı Gazi Gülbahar gerçek kimliği teşhir edildiği için Bingeni terketmek zorunda kaldı. Şu anda Koblenz'de aynı doğrultuda çalışma yapan Gazi Gülbahar, hafta sonları Bingen'e gelerek, yeni saldırıların düzenlenmesine önderlik etmektedir.

dılar; onlar faşistlerin bu saldırı ve tertiplerini bir bir teşhir etti; Alman ilerici güçleriyle "İslam Kültür Derneği"nin kapatılması için aktif bir şekilde çalıştılar. Bu mücadele sonucudur ki, Bingen'de faşistlerin elebaşı Gazi Gülbahar gerçek kimliği teşhir edildiği için Bingeni terketmek zorunda kaldı. Şu anda Koblenz'de aynı doğrultuda çalışma yapan Gazi Gülbahar, hafta sonları Bingen'e gelerek, yeni saldırıların düzenlenmesine önderlik etmektedir.

KOMKAR, Bingen'deki faşist terörü, son kanlı saldırıları protesto etti. Geçmişteki saldırıları da içeren 3 sayfalık bir Almanca bildiriyle kamuoyunu bilgilendirdi; polisin tavrını eleştirdi, faşist "Türk Federasyonu" ve onun Bingen'deki kolu olan İslam Kültür Derneği'nin kapatılmasını talep etti.

Bunun üzerine IG-Metall sendikasının yayın organı "METALL" dergisi ve Frankfurter Rundschau gazetesi olaya yer verdiler.

Bingen'deki "Yabancı Düşmanlığına Karşı İnsiyatif"te bu saldırıları basına, politikacılara, siyasi partilere yönelttiği bir açık mektupla knadı; saldırı yuvası "İslam Kültür Derneği"nin kapatılmasını talep etti.

KONSOLOSLUGUN ESKİ MEMURLARI SOYGUNLARINI ŞİMDİ DE PAMUK BANK ŞUBESİNDE SÜRDÜRÜYÖRLER

Nürnberg Pamukbank şubesine işçilerin Türkiye'ye gönderilmek üzere yatırdıkları paraların alıcıların eline ulaşmadığı tespit edildi. Yapılan şikayet üzerine Nürnberg Kriminalpolizei masası banka şubesine 12.10.1982'de arama yapmak üzere baskın yaptı. Makbuz ve tutanaklarda yapılan inceleme sonucu 40 ile 50 arasında emekçinin bakıma muhtaç ailelerine göndermek üzere yatırdıkları paraların banka memurlarınca gaspedildiği görüldü. Banka memurlarının dolandırdığı para miktarının 250.000 DM civarında olduğu tespit edildi. Banka memurları işçilerimizin alınteri dökerek zorla kazandığı paraları kendilerine özel bir işyeri açmışlar. Açtıkları işyerinde Video, Videokasetleri, televizyon vb. satışlar yapıyorlar. İşyerinin adresi şöyle: Bucherstr..... 85 Nürnberg.

İşçilerimizin paralarına göz koyan ve onları dolandıran kalpazanlar kim? Mehmet Ulay, Mithat Tunç (işçi düşmanı sarı sendika Türk-İş'in eski başkanı Halil Tunç'un oğlu) ve Yalçın Ziyal. Üçü de anlı şanlı Türk devletinin yurtdışı acentalarından biri olan Nürnberg Türk Başkonsolosluğu'nda uzun süre görev yaptılar. Sonra da Pamukbank şubesinde çalışmaya başladılar. Zaten dolandırıcılık ilkokulu olan başkonsolosluklar başka ne yetiştiriyor ki.

Onlar bizlere eziyet etmek için yurtdışına gönderilmiş kaşarlı kalpazanlardır. Ülkemizde halklarımızı sömürenlerin hem kendilerinden hem de yurtdışı acentalarından mutlaka hesap sorulacaktır.

Bırındar/Nürnberg

FAŞİST CUNTANIN BİR HÜNERİ DAHA

Faşist cunta, ülkemizi yalnızca ekonomik olarak soy-makla yetinmiyor. O, köyleri-mize karşı operasyonlara giriş-meyi, yurtsever insanlarımızı işkencenin her türlüünü uygula-mayı, kırdı, şehirde ve zin-danlarda katliamlar düzenleme-yi yeterli görmüyor. Faşist-sömürgeci çete dil ve kültürümü-ze karşı da özel bir kin besli-yor.

Evren çetesi Mustafa Kemal'in 1920'lerde başlattığı ırkçı-sömürgeci uygulamaları bugün de sürdürüyor. Büyüklük ve kahramanlık maskesi altında generaller yönetiminin giriş-tiği uygulamalar, sirk soyta-rılarının hünerlerini bile gölge-de bırakacak düzeydedir. İşte bunlardan birkaç örnek:

Milli Eğitim Bakanı Hasan Sağlam bundan bir süre önce herkese küçük dilini yuttura-cak bir genelge yayınladı ve Kürdistan'da oynanan komedi-ye yeni bir eklemede bulundu. Bakanın Valiliklere yolladığı genelge gazetelere şu şekilde yansdı.

"Milli Eğitim Bakanı Hasan Sağlam Valiliklere yolladığı bir genelgeyle, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu illeri halk oyunlarını aşiret oyunları adıyla (Bilindiği gibi İrkçi Tenekeler kafahlar Türkiye'de halkımızın adından bahsetmemek için ona aşiret demekle yetinmiyorlar, D.K.) etnik ve bölücü amaçlarla halka sunulduğunun, bu yö-relerimiz halkoyunları türkü-özlerinin de Türkçe'den başka

dillerle söylendiğinin saptandığı, bu durumun ulusal birlik ve beraberliğimiz açısından sakıncalı görüldüğünü bildirdi..

"Halk oyunları türkülerinin dışında başka bir dile yer veril-

görevlilerin hala kürtçe konuş-tuğu ve bu lisanla yapılan sözlü müracaatları da kabul ederek cevaplandırıldığı öğrenilmiştir.

2. Devletin resmi dili kürtçedir ve hiç bir devlet dairesinde baş-

16. NCI MENZ. TUC. K. VE DIYARBAKIR İLİ SYNT. K. YRD. LİGİ m. 19. Tem. 1982 7130-980-82/3918 sayılı yazısı ekinde gönderilen T.C. Genel Kurmay Başkanlığı Diyarbakır-Diğir-Mardin-Siirt-Urfa ve Van illeri Sıkıyönetim Komutanlığı'nın 16. Temmuz 1982 tarih 7130-1299-82/İSTH.1835 sayılı Resmî Dairelerde Kürtçe Konuşulması Hk. yazı aşağıya çıkarılmıştır.

Bilgi alınarak yazı gereğinin esaslarına uyulmasına rica ederim.

Personel Müdürü Y.
Per. Md. Tah. Şefi
M. Şiddat YAMAK

SK./MK.

1. Komutanlığa vaki çeşitli müracaatlardan ve alınan duyumlardan Bölgedeki bazı resmi dairelerde bazı memur ve görevlilerin hala kürtçe konuştuğu ve bu lisanla yapılan sözlü müracaatları da kabul ederek cevaplandırıldığı öğrenilmiştir.

2. Devletin resmi lisanı Kürtçedir ve hiç bir devlet dairesinde başka lisan kullanılmaz.

3. Türk milletinin bütünlüğünü parçalamaya hedef alanların bölücü maksatlarına alet olarak resmi müesseselerde kürtçe konuşulmasına göz yummak, konuşmaya iştirak etmek en azından teşvik etmek anlamına alınarak bu alışkanlıklardan vaz geçmelerin hakkında 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanunu gereğince yasal işlem yapılacaktır.

meden söyletilmeleri gereğini vurguladı.."

Gene bu alandaki diğer bir örnek de adı esrar - eroin kaçakçılığı dahil, rüşvete ve her türlü yolsuzluğa karışmış olan, köyleri kasıp kavuran, kan dökmeyi, işkencede can almayı acımasızca sürdüren Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanı Kemal Yamak, yayınladığı genelgede şöyle diyor:

"Sıkıyönetim Komutan Yardımcılığı'na DİYARBAKIR 1. Komutanlığa vaki çeşitli müracaatlardan ve alınan duyurulardan Bölgedeki bazı resmi dairelerde bazı memur ve

ka lisan kullanılmaz.

3. Türk milletinin bütünlüğünü parçalamayı hedef alanların bölücü maksatlarına alet olarak resmi müesseselerde kürtçe konuşulmasına göz yummak, konuşmaya iştirak etmek en azından teşvik anlamına alınarak bu alışkanlıklarından vaz geçmeyenler hakkında 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanunu gereğince yasal işlem yapılacaktır."

4. Komutanlıkça yapılacak kontrol ve denetlemelerde aranacak olan bu hususun en yakın takipçisi kabul edilen sıralı amirleri de sorumlu kabul edileceklerdir.

Emrin ilgili makamlara duyurulmasını ve kontrol için gerekli tedbirlerin alınmasını rica ederim.

Kemal YAMAK, Korgeneral 7nci Kolordu ve Sıkıyönetim komutanı.

KÜRTLERDEN ÖDLERİ KOPUYOR

Avusturyalı bir Turist ailenin başına gelenler, faşist çetenin işi ne derece azıttığını göstermek bakımından ilginç bir diğer örnektir. Gazetelere yansıdığı kadarıyla Avusturyalı bir Turist aile Kars'a Ani harabelerini görmeye gitmiş ve konuşmalar sırasında Kürt ve Ermeni uygarlığına değinmişler. Ashna bakılırsa bundan daha doğal birşey olamaz. Ani harabelerini gören bir insanın Kürt

ve Ermenilerden bahsetmemesi düşünülemez. Ama Turistler bu konuya değinirler de, cuntanın emirkulları durur mu hiç? Onlar, Derhal Avustralya'lı karı-kocayı alıp zindana atmışlar. Bir süre önce bu aile "mahkeme" huzuruna çıkarıldı. Savcı "Ermeni ve Kürtçülük" propagandası yaptığı gerekçeyle Gerhard Helmut Marie ile karısı Haide Marie için 6 aydan bir yıla kadar hapis cezası istiyor. Yani Avusturyalı aile tarihten bahsetmekle suç işlemiş oluyor.

Tüm bu uygulamalar şunu açıkça gösteriyor ki, Mustafa Kemal ve izleyicileri tarafından Cumhuriyetin ilanıyla birlikte Kürdistan'da sürdürülen politika fiyasko ile sonuçlanmış durumda. Ne askeri hareketler ve katliamlar, ne mahkemeler, hapisler ve işkenceler, ne de zoraki sürgünler Kürt dilini, kültürünü yoketmeye yetmedi. Tam tersine sömürgeci leş kargaları baskıları arttırdıkça halkımız tarihsel değerlerine, diline, folklor ve müziğine daha çok sahip çıktı, onları yaşattı. Son yıllarda ise Kürt kültürü giderek yaygınlaşıyor. Kürtçe okumaz yazma öğrenimi Kemalizin duvarlarını parçalayıp ilerliyor. Artık "Kürt Yoktur", "Kürtler Dağlı Türktür", "Kürtçe Diye Bir Dil Mevcut Değil" biçimindeki zıvalıklar sadece alaya alınıyor.

Faşist sürülerin hırçınlıklarının artması da bu gelişmeden ötürüdür. Onlar, şimdi halkımızın varlığını inkâr etmek ve dilimizi ortadan kaldırmak için başvurdukları tüm yöntemlerin yerle bir edildiğini görmenin telaşı içerisinde. Ve yukarıdaki gibi dünyada eşine kolay kolay rastlanılmıyacak maskaralıklara başvurmalarının nedeni de budur. Ama Türk sömürgecileri, tüm iğrençlikleri ve barbarlıklarıyla bir batağın ortasındalar ve onlar, çırpındıkça batıyorlar. Şimdi herkes bu maskaraların soytarıca gösteriler ve gülünçlükler arasında çırpınışım ibretle izliyor. Zira benzerine kolay kolay rastlanılmıyan bir gösteri de.

12 EYLÜL PROTESTO EYLEMİ VE BAZI YANLIŞ TAVIRLAR ÜZERİNE

F.Almanya'da bulunan demokratik örgütlerle gruplar arasında sürmekte olan güç ve eylem birliği çalışmalarını gelişme kaydediyor. Son olarak faşist cuntanın işbaşına gelişinin 2. yılı nedeniyle yapılan Frankfurt miting ve yürüyüşü bu doğrultuda atılan olumlu bir adım oldu.

Elbette çalışmaların böyle bir aşamaya gelmiş olması sevindiricidir. Bunun devam ettirilmesi ve daha da pekiştirilip güçlendirilmesi için çaba harcanması da bir zorunluluktur. Ancak bu arada gerek eylem öncesi görüşmelerin sürdüğü aşamada ve gerekse eylem sırasında ortaya çıkan olumsuzluklara da kısaca değinmekte yarar var.

Bilindiği gibi KOMKAR yıllardır F.Almanya'da bulunan demokratik örgütler arasında geniş bir güç ve eylem birliğinin hayata geçirilmesi gerektiğini savunuyor ve bu doğrultuda aktif çaba harcıyor. Ancak, bu güçbirliğinin rastgele değil, ilkeli olması zorunluluğu da KOMKAR tarafından ısrarla ve devamlı olarak belirtildi. Bize göre güç ve eylem birliğinin emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı olması, esas alınması gereken temel ilkelerdir.

Bu nedenle de yanlış bir emperyalizm ve faşizm tahliline sahip olan Maocu gruplarla, bir güçbirliğini hayata geçirmenin olanağı mevcut değildi. Ancak güç ve eylem birliği çalışmalarına katılan ve bizden farklı görüşlere sahip olan gruplar da vardı. Örneğin başta "Devrimci İşçi" olmak üzere bazı örgüt ve gruplar Maoculuk konusunda bizimle aynı görüşleri paylaşmıyorlardı. Onlar ilkesel davranmak yerine faydacı bir yaklaşımla soruna eğiliyor, ne olursa olsun Maocuların güç birliği çalışmalarında yer alması için çaba harcıyorlardı.

KOMKAR, Maocu gruplarla kalıcı bir güçbirliğini oluşturmanın koşulları olmamakla birlikte, somut bazı eylemlerde birlikte davranılabileceği görüşündeydi. Çünkü baştan itibaren bu konuda peşin hükümlü olmak ve reddedici bir tutum takınmak, faşist cuntaya karşı atılması zorunlu bazı pratik adımları engelliyebilir ve demokratik güçlerin saflarındaki

bölünmeleri arttırabilirdi.

Farklı dönemlerin, farklı taktikler gerektirdiği gerçeğini de gözönüne alan KOMKAR, "sosyal emperyalizm" ve "sosyal faşizm" sloganlarına yer verilmediği taktirde Maocu grupların katılacağı bazı somut eylemlerde yer almaktan çekinmeyeceğini açık olarak belirtti ki bu doğru tutum 11 Eylül eylemi gibi güçlü eylemlerin ortaya çıkmasına önemli ölçüde hizmet etti.

Yeri gelmişken şu noktayı bir kez daha belirtmekte yarar var. 11 Eylül günü Frankfurt'ta başarıyla gerçekleştirilen eylem, faşizme karşı mücadele veren herkesi sevindirdi ve düşmanı ise ileri derecede tedirgin etti. Bu aynı zamanda gelecekte daha güçlü birliklerin ve eylemlerin hayata geçirilmesinin de bir basamağıdır.

Diğer taraftan 11 Eylül eylemi öncesinde görülen en ciddi olumsuzluk, çok küçük ayrıntıların bile toplantılarda tartışma konusu haline getirilmesiydi. Grupçu endişelerden kaynaklanan bu tür davranışların çok zaman ve emek harcanmasına neden olduğunu altını çizerek belirtmek gerekir. Ayrıca çalışmalara uzun süre katıldıktan sonra değişik grupların farklı gerekçelerle de olsa platformdan çekilmelerini ve eylemi dışarıdan desteklemelerini olumlu bulmaya olanak yok.

Bu şekilde çekilen gruplardan "Halkın Kurtuluşu" taraftarları ve onlarla paralel görüşteki DİDF'in çekilme gerekçeleri üzerinde özel olarak durmakta zorunluluk var. DİDF ortak platformu 7.8.1982 toplantısında imzalamıştı. 14.8.82 toplantısında ise platformdan imzasını çektiğini açıkladı. DİDF ortak platformdan son anda çekildikten ve eylemi dışardan desteklediğini belirttikten sonra "Emeğin Sesi" gazetesinin 30 Ağustos 1982 tarihli 33. sayısında konuyla ilgili bir yazı yayınlandı. Yazıda çekilme gerekçesi şöyle açıklanıyor:

"Revizyonistlerin görüşleri doğrultusunda ve bizim mücadelemize rağmen çağrıya sokulan iki maddeyi olduğu gibi kabul etmek, bizim en temel görüşlerimizden ödün vermemiz anlamına gelecekti.

"Çağrıya yer alan maddeler

den birisi şudur: 'Askeri faşist diktatörlüğün yıkılması, yerine halkın kendi demokratik iktidarının kurulması uğruna Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda işçi sınıfımızın ve halklarımızın değişik biçimlerde geristiği devrimci-demokratik mücadeleyi desteklemek'

"...Çağrıya formülasyon ve benzerleri "kurnaz" bir şekilde gerçeği örtbas etmeyi hedeflemektedir ve feodalizm aklamaya çalışılmaktadır. 'Türkiye halkları' şeklindeki formülasyon, çok uzun bir süreden beri, Kürt milliyetçileri tarafından bilinçli olarak kullanılmaktadır. Bu terimin yanlışlığı bir yana, kullanıldığı her yerde Kürt toprak ağaları ve komprador burjuvazisi ve emperyalizm mücadeleden dışalanmaktadır. Bu çağrıdaki bu formülasyon da bu amaca hizmet etmek için bilinçli bir şekilde konulmuştu. Böylesine gerici bir formülasyonun da yer aldığı platformun bütününe katılmamız da elbette söz konusu olamazdı."

Görüldüğü gibi DİDF Türkiye halkları terimine karşı çıkıyor, onun kullanıldığı her yerde "Kürt toprak ağaları, komprador burjuvazisi ve emperyalizm'e karşı mücadelenin bir kenara itildiğini belirtiyor. Bu terimi "gerici bir formülasyon" olarak da nitelendirdikten sonra, kendileri için böylesi bir platformun altına imza atmanın söz konusu olamayacağını açıklıyor.

Okuyucu yukarıdaki görüşleri sıradan bir şaşkınlık örneği sanmamalı. Ve elbette "Emeğin Sesi" yazarları gökten inip Türkiye'yi hiç tanımayan insanlar da değiller. Onların bu görüşleri bir ideolojik körlüğün, bir politik çıkmazın belirtisidir.

Esasında "Emeğin Sesi"ndeki yazıyı okuyanlar da altında Ecevit, İlhan Selçuk, Turhan Feyzioğlu ve benzerlerinin imzası bulunup bulunmadığını hemen araştırmışlardır. Bilindiği gibi Kürt halkının varlığını inkâr eden sömürgeci Türk burjuvazisinin her renkten ve soydan sözcüleri "Türkiye'de halklar yok, yalnızca Türk halkı var" sloganına ısrarla sarılıyorlar. Cumhuriyet tarihi boyunca burjuvazi ve onun sözcüleri bu ilkerinden hiç bir zaman taviz vermeye yanaşmadılar. Örneğin Ecevit yıllarca miting alanlarında, parlamento konuşmalarında ve yayın organlarında "Türkiye halkları" terimine karşı mücadele etti ve onu kullananları tıpkı "Emeğin Sesi"nin yazarları gibi gericilikle ve emperyalizme hizmet etmekle suçladı. Faşist MHP'nin lideri Türkeş, "Atatürkçü" Feyzioğlu, burjuva yazarlarından Hüsamettin Çelebi ile Nazlı İhçak ve benzerleri de yıllarca bu terime karşı savaştılar. Ve faşist cunta ise iktidara geldiğinden bu yana "Türkiye halkları var" diyerek, Türk halkını bölmek istedikleri gerekçesiyle işkence yapıyor, insanları katlediyor ve ölüm cezaları istiyor. Ve siz "Türkiye halkları var" dediği için yargılanıp, ağır cezalara çarptırılan TÖB-DER yöneticilerini düşünün. Ama sanki bunların hiç birisi olmaması ve sanki Türk burjuvazisi Türkiye halkları teriminden ölümünden korkarcasına korkmuyormuş gibi, DİDF bu terimleri gerici buluyor, onları kullanmakla Kürt toprak ağalarına ve emperyalizme karşı mücadelenin dışalandığını savunuyor. Ve sanki Türkiye halkları terimine karşı çıkan Türk burjuvazisini destekliyen, onu tepeden tırnağa kadar silahlandıran ve Kürt halkına karşı katliamlara hazırlayan emperyalizm değilmiş gibi. DİDF'inki öyle bir emperyalizmi hem, Türk burjuvazisinin Kürt halkına uyguladığı, insanlık dışı politikayı destekliyor, "Türkiye halkları karşı onunla birlikte savaşıyor ama buna rağmen bu terimin kullanılması gene de kendisine karşı mücadeleyi içermiyor. Böylesine çelişkiler, gerçeği tersyüz etmeler acıplık derecesindeki zorlamalar ancak "Emeğin Sesi" yazarları gibi ideolojik çıkmazda kıvrananlarca yaratılabilir.

Hiç kuşkusuz, bu görüşler "Emeğin Sesi" ve benzerleri için yeni değil. Bu, Maocu grupların genel olarak Kürt halkının verdiği mücadeleyi özünde benimsememe, ona karşı çıkma; ama diğer taraftan ise devrimci kılıflar uydurarak tabanı avutma, kitlelerin bilincini bulandırma çabasının kaynaklanıyor. Ve içerisinden düşüklüleri ideolojik politik yanlışlar, onları ister istemez

(Baştarafı Sayfa 6'da)

12 EYLÜL PROTESTO EYLEMİ ÜZERİNE

gericilerle aynı paralele düşürüyor.

Bilindiği gibi Maocu gruplar izledikleri politika ile aynı zamanda Kürt halkının vermekte olduğu ulusal kurtuluş mücadelesinin önünde bir engel rolünü oynuyorlar. Bunlar, taktik gereği olarak zaman zaman Kürt halkından bahsetseler bile bu taban kaybetme endişesinden kaynaklanan bir çaba olmaktan öteye gidemiyor. Maocular Kürdistan'da sağlam bir sınıf tahlili yapamıyorlar. Kürt halkının bir ülkesi olduğu gerçeğini gizlemek için büyük çaba sarfediyorlar. Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin başarıya ulaşmasının aynı zamanda sağlam bir devrimci programa sahip olma sorunu olduğunu unutmak istiyor ve ortaya attıkları bir takım soyut "örüşlerle sözde "devrimci" izümler getiriyorlar. Kürdistan'ın sosyo-ekonomik yapısına dayanan bir sınıf tahlili yapamadıkları ve Kürt halkının karşı karşıya bulunduğu somut çelişkileri, ırkçı-faşist terörü, asimilasyoncu politikayı görmek işlerine gelmediği için kitlelerin karşısına somut, anlaşılır taleplerle çıkamıyorlar.

Oysa, Kürdistan'da kitleler bilinçlendirilir ve devrimci mücadeleye kazanılırken, her şeyden önce emekçi yığınların somut yaşamda karşılaştıkları çelişkilerin neler olduğu, onların kimler tarafından ve hangi yöntemlerle ezilip baskı altında tutuldukları saptanmalı, ona karşı teorik ve pratik planda mücadele verilmeli, kitleler bu doğrultuda uyarılmalıdır.

Buna bağlı olarak, burjuvazi bugün Kürt halkının varlığını inkâr ettiğine, Kürt dili, kültürü ve tarihi üzerinde baskı politikası sürdürdüğüne göre bu noktalarda da somut olarak mücadele vermek, yığınlara gerçekleri göstermek gerekir. Maocular Kürt dili, kültürü ve tarihi üzerindeki baskılara karşı somutta mücadele vermek bir yana, yıllarca bu tür talepler ortaya çıktığında hep "safları böler" masahyla kitleleri aldatmak için çaba harcadılar. Kürtçe konuşmamak, konuşanları ayıplamak onlar için de bir kural halini aldı. Kürt dili ve kültürünün gelişmesiyle ilgili hiç bir çaba harcamadılar. Kürt tarihi müziği ve folklorunu taniyor, geliştirici biçimindeki uğraşları "devrimcilik" aşkına küçümsediler. Emperyalizme, sömürgeciliğe karşı mücadele laflarını ağızlarında düşürmezken, Kürdistan'ın iki parçasında şu anda verilmekte olan silahlı mücadeleye değinmekten kaçındılar ve sonuçta da ona karşı tavrı takındılar. Burunlarının dibinde halkımızın verdiği ulusal kurtuluş mücadelesini görmek istememek, yüksek perdeden konuşan bu grupların iyileşmez hastalığı halindedir. Oysa gerçek devrimcilik, sömürgeci burjuvazinin uyguladığı baskılara karşı, direnmeyi, onun çabalarını boşuna çıkarmaya çalışmayı, propagandasını etkisizleştirmeyi gerektirir. "Nasil olsa devrim olunca haklarınızı veririz" mantığı devrimcilikle bağdaşmaz. Bu, somutta da görüldüğü gibi kitlelerin bilinçlenmesinin

önünde bir engel halini alır. "Emeğin Sesi'nin 1. sayfasının başına "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin" diye yazdıktan sonra, Türkiye halkları terimini gerici olarak nitelendiren anlayış ta bunu açık biçimde sergilemiyor mu?

Sonuç olarak şunu söylemek gerekir ki Türkiye halkları teriminin artık yazılı literatürde yer alması ilerici-devrimci mücadelenin hedeflerine uygun düşen, emperyalizme, faşizme ve feodal gericiliğe karşı mücadeleyi içeren bir anlayışın ürünüdür. Çünkü onlar çıkarları gereği bu terimi yasaklıyorlar, buna karşılık bizim de onu savunmamız gerekir. Ayrıca "devrimcilik" adına bu terimin kullanılmasını yanlış bulan anlayışın teşhiri de önem taşıyor.

Ama daha önce de değinildiği gibi Maocu grupların Türkiye'de ulusal sorun konusundaki görüşlerinin geniş bir değerlendirilmesi böylesi bir yazının sınırlarını aşar. Burada 11 Eylül öncesinde toplantılara katılan gruplarca hazırlanan çağrıya itiraz eden DİDF'in itirazının bir yönü üzerinde durmakla sınırlı kalyor eleştirilerimiz.

Diğer yandan eylem esnasında da bir takım olumsuzlukların ortaya çıktığına değinmek gerekir. Eylem sırasında az da olsa, imzalanan ortak protokol kuralları ve yönetim komitesinin saptadığı esaslar dışına çıkmalar görüldü. Elbet te bu tür davranışlar eylem birliğine ağır zarar verir. Geniş bir anti-faşist eylemin gerçekleşmesini hazmedemeyen ATİF

eylem esnasında da olumsuz tavırlarını sürdürdü. Onun bu disiplinsizliğinin ve hırçınlığının kaynağı kendi siyasi anlayışının gerek platformda, gerekse eylemin talepler ve işleyiş biçimine ilişkin bölümlerindeki tepitlerle mahkum olmasındandır. Böylesi küçük burjuva hastalıkları zaman zaman provakatif sonuçlara da götürebilir. Eylemlerde yer alan tüm grupların protokol ilkelerine uymaları, eylemin sağlıklı geçmesine büyük önem vermeleri, disiplin kurallarını çiğnememeleri, karşılıklı saygı çerçevesinde hareket etmeleri zorunludur. Aksi tavırlar bundan sonraki dönemde ortaklaşa eylemlerin yapılmasını güçleştirir.

Daha sonra yapılan değerlendirme toplantısında hata ve eksiklikler açık biçimde ortaya kondu ve eleştirildi. Gruplar, ATİF ve DİDF'in dışında genel olarak olumlu davrandılar. Bundan sonra da böylesi eylemlerin gerçekleştirilmesi bir görevdir. Eğer bu isteniyorsa sorumluluk anlayışı içerisinde hareket edilmeli, grupçu hesaplar peşine düşülmemelidir.

• • •
**FAŞİST
CUNTANIN
ANAYASASINI
BOYKOT
EDELİM**

FAC'de HÜKÜMET DEĞİŞİKLİĞİ

F.Almanya'da 13 yıldır süregelen Sosyal Demokrat - Sosyal Liberal koalisyonu dağıldı, yerini Kohl başkanlığında ki sağ koalisyona bıraktı.

O halde asıl önemli olan 13 yıllık ortaklığın sona ermesinin gerçek nedenlerinin bilinmesidir ve hiç kuşkusuz bu iktidar değişikliğini Alman tekelci kapitalizminin bunalımından ayrı düşünmek mümkün değildir.

Bilindiği gibi diğer kapitalist ülkelere paralel olarak F.Almanya'da da son yıllarda giderek derinleşen bir ekonomik kriz vardır. Tekelci sermaye pazar darlığının etkisini günden güne daha çok hissediyor. Yatırımlarda durgunluk, düşük kapasite ile çalışma varlığını sürdürüyor. Buna bağlı olarak pek çok firma kapandı ve hatta AEG gibi dünya çapında üne sahip dev tekeller bile iflasla yüzyüze geliyorlar. Her gün yüzlerce, binlerce işçi sokağa atı-

lıyor. İşsizlik rekor düzeyde seyrediyor.

Buna karşılık tekelci sermaye hakim olduğu tüm ülkelerdeki gibi Federal Almanya'da da kendi bunalımının faturasını işçi sınıfına, diğer çalışan kesimlere yüklemek ve ondan böylece kurtulmak istiyor. Bunun için de her şeyden önce emekçi kesimlerden, küçük sermaye sahiplerinden, tekelere doğru kaynak aktarılmasını sağlamak gereğini duyuyor. Tekelci çevrelere göre yatırımların hızlandırılması ve ekonomiye canlılık kazandırılması ancak bu şekilde mümkün olabilir.

Fakat ne var ki bu öyle kolayca başarılacak bir iş de değil. Çünkü işçi sınıfı ile birlikte diğer çalışan yığınlar, kendi geçim olanaklarından bir bölümünün ellerinden alınarak, büyük tekelere aktarılması politikasını sessizce onaylayacak değiller. Zaten, fiyat artışları ve işsizlikten bunalan bu sınıf ve tabakaların, uc-

retlerinden kısıntıya gidilmesine ve sosyal haklarının kırılmasına daha fazla tahammül etmelerini beklemek tekelci için fazla iyimserlik olurdu. Gene bu politikayı Sosyal Demokrat hükümet eliyle yürürlüğe koymak da oldukça güçtü. Çünkü Sosyal Demokrat iktidarın işçi sendikalarını ve ilerici kamuoyunun diğer kesimlerini tekelci bugünkü koşullarda istediği ölçüde karşısına alması şansı yoktu. Daha da açıkçası, Sosyal Demokratların ağırlığındaki iktidarın Reagan politikasını tamamen benimsemesi düşünülemezdi. Buna herşeyden önce Sosyal Demokrat partinin kitlesele tabanı izin vermezdi.

Şimdi işbaşında bulunan Kohl hükümeti eliyle bu politikanın yürürlüğe konulmasına çalışılacaktır. Yeni hükümetin temel hedefi emekçi yığınların yaşam düzeylerini düşürmek suretiyle, sağlanan

(Devamı Sayfa 9'da)

YENİ İLTİCA YASASI

Federal Almanya Anayasası, "Siyasi takibatta uğrılanlara iltica hakkı tanınır" diyor.

Hitler faşizminin yenilgisinden sonra kurulan Federal Almanya Cumhuriyetinin anayasasına bu maddenin konulması sebepsiz değildir. Hitler faşizminin barbarlığından kurtulup ülkesini terkeden binlerce Alman anti-faşisti başka ülkelere sığınmış, orada yaşam hakkı elde etmiş; ölümden, işkenceden kurtulmuştu.

Yeni anayasayı hazırlayanlar; hem bu tarihsel geçmişin verdiği dürtüyle, hem de ülkesinden faşizmin baskılarına hedef olan, politik düşüncesinden, milliyetinden dolayı takibata uğrılanların Almanya'da kalabilmelerini sağlamak için bu maddeyi anayasaya koymuşlardı.

Ne var ki, bugün bu hak, anayasaya konuluş amacına ters bir anlayışla uygulanıyor. İltica yasası, gerici güçlerin politik çıkar ve görüşleri doğrultusunda, anti-faşistlere karşı kullanılan bir araca dönüştürülmüştür. Pek çok kez ve son olarak da 1982'nin ağustos ayında değişikliğe uğrılan iltica yasası tamamen özünden boşaldı.

Yeni yasa, "iltica akını" durdurmayı, mevcut ilticacıların Almanya'yı terk etmesini, yeni gelecekleri ülkütmeyi ve ülkeye sokmamayı amaçlıyor. Bu yasadaki en çok Türkiyeli ve Kürdistanlı anti-faşistler etkilenmektedir. Onlar faşist generallerin kucağına, ölüme gönderiliyor.

Bu amaca ulaşmak için yeni yasa şunları öngörüyor:

■ Zindorf Federal İltica Dairesinde bir komisyon tarafından iltica müracaatları hakkında karar yetkisi, tek yargıca veriliyor.

■ Eyaletlerde, iltica işlemlerini hızlandırmak amacıyla, Zirndorf İltica Kabul Etme Dairesine paralel daireler oluşturulacak.

■ İtiraz hakkı hemen ortadan kaldırılıyor; tek celsede karar verilecek, temyiz hakkı yok.

■ Gerekçeleri, ilk müracaat'ta yeterli görülmeyenlerin müracaatları işleme konulmadan geri çevrilebilecek.

■ İlticacılar, sosyal, kültürel ve politik çevreden kopuk kamplara gönderilecek.

■ İlticacılar, geçimleri için para yerine, giyecek ve yiyecek malzemesi verilecek.

Bunlara ek olarak, daha önceleri uygulamaya sokulan, çalışma yasağı, vize uygulaması, çocuk parasından yararlanma, eşlerini getirme yasağı gibi bir dizi insan temel hak ve özgürlükleriyle bağdaşmayan önlemler, iltica hakkının ve yasasının ne hale getirildiğini gösteriyor.

FARKLI UYGULAMALAR

Binlerce ilticacının müracaatları yıllarca sürüncemede bırakıldı. 5-6 yıl kadar mahkeme kararını bekleyenler var. Onlar

bu uzun süre zarfında çalışıp vergi ödemişler, devletin gelirini, patronların kârlarını arttırdılar. Şimdiyse, özellikle Kürt ve Türk ilticacılarına kapı gösteriliyor.

İltica müracaatında bulunanların öne sürdüğü gerekçeler uygulamada kriter teşkil etmiyor. Onların geldikleri ülkelerdeki politik rejim, o ülkeyle Federal Almanya'nın ilişkileri ve çıkarları karar vermede esas alınıyor.

İrkçı-faşist yönetimlerin iktidarda olduğu, temel insan haklarının barbarca çiğnendiği, Şili, özellikle NATO üyesi Türkiye ve batının kapitalist sistemi güdümünde; askeri ve ekonomik açıdan batı için önemi olan ülkelere gelenlere büyük zorluklar gösteriliyor; çoğunlukta müracaatları reddediliyor. Buna karşın, ilerici-devrimci iktidarların işbaşında olduğu veya sosyalist ülkelere gelenlere kapılar ardına kadar açık tutuluyor.

Kürdistan'ın değişik parçalarından gelenlere karşı da farklı bir uygulama var. Örneğin, Suriye ve Irak'tan gelen Kürtlere karşı daha esnek davranılıp, iltica müracaatları kabul edilirken, Türkiye Kürdistanı'ndan gelenlerin müracaatları genelde reddediliyor.

1980 yılında Türkiyeli 57917 kişi F. Almanya'ya iltica müracaatında bulunurken bu sayı 1981'de 6302 kişide kalıyor. 1980 yılında Almanya'nın kabul ettiği tüm ilticacı sayısı 12488, reddedilenlerin ki ise 69467'dir.

1981 yılında Türkiye ve çeşitli batı Avrupa ülkelerinden gelen ilticacılar 190, çoğunluğu Polonya'dan olmak üzere Doğu Avrupa ülkelerinden gelenlerden 4393, Asya ülkelerinden gelenlerden 2409 ve Yakın Doğu ülkelerinden gelenlerden ise 137 kişi ilticacı olarak kabul edilmiştir.

Şurası bir gerçek; Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan gelecek; politik amaçlarla iltica edip te başvuruları kabul edilenlerin sayısı hiç denecek kadar azdır.

Eyalet idari mahkemeleri pekçok Kürdistanlı ve Türkiyeli'nin müracaatlarını kabul etmesine rağmen, bu kabul kararları yüksek mahkemelerde bozulmuştur. 1981 yılında Yüksek mahkemeye intikal edilen müracaatlardan kabul edilen 3, reddedilen 3568'dir. Bunların büyük çoğunluğunu Kürt ve Türk ilticacıları oluşturuyor.

Yüksek mahkemelerin karar vermede veya bozmada dayandıkları kaynak, Federal Dışişleri Dairesinin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na ilişkin ileri sürdüğü asılsız, yanlış ve taraflı bilgilerdir.

FEDERAL DIŞİŞLER DAİRESİNİN ASILSIZ İDDİALARI

Federal Dışişleri Dairesi, Türkiye'deki baskıları ve işkenceleri, Kürdistan'daki ırkçı soykırımlarını görmezlikten gelen, Kürt ve Türk sosyalistlerine yurtseverlerine yapılan baskı ve işkenceleri meşru sa-

Denge KOMKAR'ın 44. sayısında yayınlanan bu yazı dizisine 45. sayımızda yer veremedik, dizinin ikinci ve son bölümünü bu sayıda yayınıyoruz.-D.K.

yan bir anlayış içinde.

Federal Dış İşleri Dairesi'ne göre, Türkiye Kürdistanı'nda verilmekte olan mücadele "bölücülük" ve bu mücadeleyi sürdüren örgütlerse "bölücü"dür. Adı geçen daire tıpkı sömürgeci Türk iktidarlarının kafası ile hareket etmekte, ırkçı-faşist karakterdeki Türk ceza yasalarına göre yapılan yargılamaları ve verilen cezaları meşru saymaktadır. Buna bağlı olarak politik tutuklulara yönelik bu cezalandırmalar da siyasi kabul edilmemekte ve "adi suç" olarak görülmektedir. Kuşkusuz bu tavır Federal hükümetin faşist cuntayı destekleme ve onun insanlıkdışı uygulamalarını, Kürdistan'da estirdiği terörü, insan haklarını ortadan kaldırışını onaylama tutumundan ileri geliyor.

BİRKAÇ ÖRNEK

Zirndorf İltica Kabul Etme Dairesi, Federal Dışişleri Dairesi'nin 31.7.1980 tarihli yazısındaki bilgiye dayanarak Wiesbaden İdari Mahkemesine yazdığı yazıda şöyle deniyor:

"Türk devleti Kürtlerin kendi kültürlerini, dilini, türkülerini adet ve geleneklerini geliştirmeye, korumaya müsaade ediyor..."

... Fakat, Kürt bölgelerini, Türk devletinden koparmak için çalışma yapan bölücü akımlara karşı da ceza yasalarıyla kendisini koruyor.

... 12 Eylül askeri darbesiyle Kürtlerin durumu kötüleşmedi..."

Dışişleri Dairesinin çeşitli mahkemelere değişik tarihlerde yazdığı yazılarda Kürt halkına yönelik, Türkiye'deki cuntanın uygulamalarına ilişkin şu görüşlere yer veriliyor:

"Kürt dilinin konuşulması halinde, takibata uğramak, cezaya çarptırılmak söz konusu değildir..."

İLTİCA YASASI

(Baştarafı Sayfa 8'de)

"...Sohbet esnasında Kürtlere daha fazla hak verilmesini, Kürdistan'ın daha geniş haklara kavuşmasını isteyen bir Kürt ceza görmez."

"Türkiye'de yurttaşların korunması 12 Eylül askeri darbesinden sonra arttı. Bu durum etnik kökenine bakılmaksızın her Türk yurttaşı için, yani Kürtler için de geçerlidir."

"Yaklaşık 7 milyon Türk vatandaşı Kürdün ve diğer tüm Türk vatandaşlarının durumu 12 Eylül askeri darbesinden sonra; terörizmle başarılı mücadele sonucu (12 Eylül'den önce terör sonucu 5000 kişi ölmüştü) durum iyileşti; herkesin tekrar huzur içinde çalışıp ve yaşayacağı bir güvenli ortamı yarattı."

"Kürt kökenli olmakla kimse takibata uğramıyor. Şerefettin Elçi'nin durumu tısnadır."

"Askeriyenin yönetime elkoyuşundan beri huzur ve düzen ülkede yeniden inşa edildi. Anarşik durum, özellikle Kürt bölgelerinde bertaraf edildi. Terörizme karşı etkin mücadele verildi. Ekonomik gelişme yeniden canlandı. Azınlıkların hakları da daha iyi bir durumdadır."

"Kürt kökenli Türkler sık sık suç işleyenler arasındadır. Çünkü Kürt yerleşim bölgelerinde bağımsız bir Kürdistan için mücadele eden çok sayıda yeraltı örgütü

bulunmaktadır. Şu anda yaklaşık 30000 kişi tutuklu bulunuyor. Mahkemeler tüm kapasiteyle çalışıyor. Tutukluların sorgulanması yapılıyor; ve mahkeme önüne çıkarılıyorlar. Tutukluların sistematik işkenceden veya köylülerin toplu işkenceden geçirildiği bilmiyor. Buna karşılık tek tük fiziki eziyetlerin yapıldığı biliniyor. Hükümet buna karşı önlem alacağı yolunda niyetini açıkladı..."

Baden Württemberg Yüksek İdari Mahkemesinin 3.6.1982 tarihinde bir Kürt ilticacısı hakkında kararı da şöyle:

"1. Türk Ceza Yasasının 125-173. paragraflarına göre cezalandırma, politik takibatı göstermez. Paragraf 125, 145, 149 ve 171'in öngördüğü cezaların yüksekliliği de suçlunun politik bir görünüme bürünmesi sonucunu çıkarmaya haklılık kazandırmaz. Cezanın yüksekliği, suçlunun politik olmasının mahkeme nezdinde hangi rolü oynadığı hakkında bilgi vermiyor."

2. Eğer Türk devleti, otonom bir Kürdistan'ın kurulması için çalışan ve mücadele biçimleri silah kullanmayı içeren bir örgütte aktif çalışmayı, ceza yasasına göre cezalandırıyorsa, burada politik karakteri olmayan, işlenmiş adı suçla karşı tedbir sözkonusudur."

3. İlticacının, Federal Almanya'da, politik çalışmada bulunmuş olması (Burada KOMKAR-Federasyonuna bağlı Kürdistan İşçi Derneği'ne üyelik sözkonusu ediliyor D.K.) bu çalışmaların, Türkiye'ye dönüş halinde, cezai işleme çarptırılmasına yolaçacak derecede ciddi

endişeye rağmen, iltica gerekçesi yapılmaz. KOMKAR üyeliği hakkındaki cezai tedbirlerin politik bir karakteri yoktur. Bu tedbirler, daha çok, Türkiye'nin devlet ve anayasa düzenini korumaya yöneliktir; bu amaca yönelik oldukları için de adı suçun takibatına girer."

Yukardaki örneklerde görüldüğü gibi Dış İşler Dairesi gerçekte bağdaşmayan, yalan ve asılsız bilgiler yaymakta; cuntayı, faşist Türk yasalarını meşru göstermektedir. Bu bilgiler doğrultusunda da pek çok Alman mahkemesi karar vermekte, yani Kürt ilticacılarının iltica müracaatlarını reddetmektedir.

Şüphesiz bunu tamamen genelleştirmek doğru olmaz. Yer yer bazı idari mahkemeler ve ilerici hakimler, Dışişler Dairesinin bu iddialarını paylaşmamakta, Türkiye'de insan haklarının çiğnendiğini, Kürt halkına baskı yapıldığını söylemektedirler. Bunun gibi, kiliselere bağlı kuruluşlar, Uluslararası Af Örgütü Almanya şubesi, Demokratik Hukukçular Derneği ve daha pek çok demokratik kuruluş ve kişi aynı görüşü paylaşıyor; Türk ve Kürt anti-faşistleriyle, dayanışma gösteriyor.

Federal Alman hükümetinin bu tutumu Alman tekelci sermayesinin çıkarlarından kaynaklanıyor. Alman hükümeti emperyalizmin sadık uşağı olan faşist cuntayı koruyor ama biz de buna karşı susmamalıyız. Her yerde Türkiyeli, Kürdistanlı ve Alman ilerici kuruluş ve kişilerle dayanışmamızı sıklaştırmalı, haksız uygulamalara karşı sesimizi yükseltmeliyiz.

(Baştarafı Sayfa 7'de)

kaynağı tekellerin kasasına aktarmaktır. Zaten işbaşına gelir gelmez ücretlerin dondurulması yolunda girişlerin güncellik kazanması da bunu gösteriyor. Kohl hükümeti ayrıca işçilerin, memurların sosyal haklarından da kısıntıya gitmeyi planlıyor.

Tüm Alman emekçilerine karşı olan politikanın yabancı işçilere getireceği yükümlülükler ise çok daha fazladır. Tekelci sermaye ve onun yeni hükümeti eskisine oranla daha çok yabancı düşmanlığını körükleyecektir. Onların amacı kendi bunalmalarının suçunu yabancı işçilere yüklemek ve böylece hedef şaşırtarak işçi sınıfını birbirine düşürmektir. Bundan böyle yabancı düşmanlığı bizzat devlet kurumları yapacakları gibi, ırkçı Neo-nazi grupları da saldırılarını yoğunlaştıracaklar. Zaten yeni Başbakan göreve başlar-ken Türkiyeli işçilerin sayılarının azaltılacağını ilan etmekle bu konudaki gerçek niyetini açığa çıkarmış oldu.

Yeni hükümet Türk faşistlerine de cesaret veriyor. Türkeş'in baş destekleyicisi ve MHP'nin kardeş partisi Strauss başkanlığındaki CSU (Hıristiyan Sosyal Birlik Partisi) şimdi iktidar ortağıdır. Üstelik İçişleri Bakanlığı da bu partiden Zimmermann'a verilmiş bulunuyor.

Yeni iktidar dış politikası konusunda Reagan'ın sadık izleyicisidir. Atom silahlarının Almanya'ya yerleştirilmesi hızlandırılacak, soğuk savaş kışkırtılacaktır. Şimdiki Savunma Bakanı Wörner, geçti-

ğimiz aylarda yaptığı bir açıklamada NATO'nun etki alanının, bu pakta bağlı ülkelerin sınırlarının ötesine taşırılması gerektiğini (Reagan politikası) belirtiyor-du.

O halde tekelci sermayenin tüm uluslardan emekçilere yönelik saldırgan politikasına, silahlanmanın hızlandırılmasına ve barışı bozucu girişimlerine karşı mücadele görevi daha da güncelleşmiş bulunuyor. Bütün işçilerin, renk, din ve ulus ayırımı yapmaksızın kenetlenmeleri ortak mücadele vermeleri zorunludur. Başarının yolu böyle bir mücadelenin hayata geçirilmesinden geçer.

Kime neyi yasaklıyorsunuz?

(Kapak Sayfasının Devamı)

Kürt halkının kültürünün dış dünyada tanıtılmasında küçümsenmeyecek başarılar elde edildi. Sömürgeciler, Kürdistan'da Kürt kültürünü silip-süpürmek için elinden geleni ardına koymuyor, diğer yandan da Kürt folkloru ile uluslararası festivallere katılarak Türk folkloru adı altında ödül alıyorlar. Bugün bu meydan onlara bırakılmıyor. Yurt dışında, F.Almanya'da Kürt folkloru uluslararası gösterilere davet ediliyor. Böylece Kürt halkı yurt içinde kültürünü özgürce kullanamazken, yurt dışında diğer ulusların yanında yerini alıyor.

Konsolos Kıçman ve onun faşist paşalarının bundan rahatsız olmaları şaşırtıcı

değildir. Bu barbarlık örnekleri Kürt halayını bozmadı, bozamiyacak.

"BARBARCA BİR KARAR"

Alman mahkemesi, işkenceyi siyasi sığınmaya gerekçe saymıyor

Alman Komünist Partisi (DKP) yayın organı "Unsere Zeit" gazetesi, Baden-Württemberg Eyalet Yüksek Mahkemesinin bir Kürdün iltica müracaatına ilişkin kararını böyle niteliyor. Mannheim'da bulunan Eyalet Yüksek Mahkemesinin haziran ayı içinde verdiği bu karar, ÖTV Sendikası hukuk işkolunda örgütlü olan hakim ve savcılar tarafından kamuoyuna duyuruldu ve sert bir dille eleştirildi.

ÖTV'li hukukçular, Mannheim idari hakimlerini kararda insanları aşağılayıcı sözler sarfettiklerinden dolayı suçluyor.

'Devlete karşı haksız fiillerden dolayı haklarında soruşturma açılan solcu eğilimli Kürtlerin işkence ve benzeri eziyetler görmesi, Anayasanın 16. maddesinin, 2. paragrafının 2. bendindeki anlamda politik bir takibat anlamına gelmiyor. Zira işkence ve eziyet, Türkiye'de sadece politik olarak aktif olan Kürtlere karşı değil, genelde varolan bir olaydır.'(FR.6.10.82)

Bu karar ve bu karardaki anlayış üzerinde yorum yapmaya gerek var mı? Bizce yok. Her okuyucu bu karar hakkındaki yorumu yapacak durumdadır.

Dersên Zmanê Kurdi

21

FERE Û FOL

Meriv bî alikariya fere û folan xwarinê çêdike û dixwe.

Kewani xurekê malê dî tencik û tewê da dipêjn. Dî gundan da bo nan pehtinê sêl heye. Quşxane tencika piçûk e. Kewani bî kêrê pivazan, tematêzan, balcanan, isotan û hêşinayiyên din hûr dîkîm. Xurekê nav tencik û sitilan bî kevçî û hesikê tevdîdîm.

Dî malan da gelek tas, tesmi, iskan û fincan hene.

Şorbe dî tasê da bî aliyê kevçî tê xwarin. Meriv çayê bî iskanan, qehwê bî fincanan vedixwe. Lî gundan xwarinê lî ser sêniyan tinin sîfrê. Meriv dî sîfrê da bî alikariya kevçî, çetal û kêrê dixwe.

Çay dî çaydanê da, qehwe dî cezwe da tê çekîrîm.

* * *

Xurek -	Birin	: Kesmek
(xwarin) : Yemek	Hûr kîrîm	: Doğramak
Tencik : Tencere	Sitil	: Kazan
Pehtin : Pişirmek	Kevçî	: Kaşık
Tewe : Tava	Hesik	: Kepçe
Sêl : Saç	Xawli	: Havlu
Quşxane : Küçük tencere	Tevdan	: karıştırmak
Kêr : Bıçak	Tas	: Tas
Temetêz : Domatez	Tesmi	: Tepsi
Çaydan : Çaydanlık	İskan	: Çay bardağı
Cezwe : Cezwe	Fincan	: Fincan
Balcan : Patlıcan	Şorbe	: Çorba
İsot : Biber	Gêrmi	: Çorba
Hêşinayi : Yeşillik, sebze	Sêni	: Sini
Bêçî : Parmak	Çetal	: Çatal

Pehtin

Ez dipêjim, tu dipêji, ew dipêje
Em dipêjm, hûn dipêjn, ew dipêjn

Mîn pêht, te peht, wi, wê, me, we, wan peht

Tevdan

Ez tevdîdîm, tu tevdîdi, ew tevdîde
Mîn, te, wi, wê, me, we, wan tevda.

Birin

Kêr dîbirê.
Kêrê bêçiya mîn biri.
mîn darîk biri.

Hûr kîrîm

Ew daran hûr dîke.
Kewani pivazê hûr dîkîm.

I

Lî hevokên jêrin ciyên vala tije bîkîm

- 1- Mîn ev mal bî sê hezari
- 2- Em çar hezar kîrê
- 3- Dî vi xani da hene?
- 4- Bî dû sêşemiyê tê.
- 5- Beri şemiyê tê.
- 6- Mîn jî Elo ra got, "dersa xwe bîxwine" lê wi
..... mîn ne kîr.
- 7- Guh bavê xwe, meçe Stembolê.
- 8- Rovi bî gur dîkane?, ew
- 9- Rabe, û xwe bîşo!
- 10 - Porê xwe
- 11- Zelal bî gêziyê odê
- 12- Zelal, heftê da carê avê, Şahan

II

Jî nav van keliman yê mînasiv bîbijêrîm û lî hevokên jêrin ciyên vala tije bîkîm:

Fistan, mîtbax, hesp, pavlike, sawûn, gur, fere, şal û şapik, kînc, sol, şe, fêki, ga, şewqe, se, destmal.

- 1- Meriv dev û rûyê xwe bî dîşo.
- 2- bo şekîrînê ye.
- 3- bo pêkîrînê ye.
- 4- bo çêkîrîna xwarinê ye.
- 5-têne şuştîm, têne bîrîqandîm.....
têne xwarin.
- 6- kûvi ye, kedi ye.
- 7- Mêr dîdîm serê xwe, jî lî xwe
kîm.
- 8- Meriv lî siyar dîbe, bî cot dîke.
- 9- Karker dî da dîxebîtîm.
- 10- Cilê Kurdan yê gelêr
- 11- Wi destê xwe şuşt û bî za kîr.

III

Bersiva pîrsên jêrin bîdîm:

- 1- Bavê Şahan çî kari dîke?
- 2- Malê ku ew têda rûdîmî salona xwe heye?
- 3- Kala ku ew têda rûdîmî ya wan e?
- 4- Çima ew maleki fireh kîrê nakîm?
- 5- Mala wan qîrêj e, yan paqîj e?
- 6- Diya Şahan kewaniyek çawa ye?
- 7- Diya Şahan kingê wi hîşyar dîke?
- 8- Şahan ku jî xewê rabû çî dîke?

(Dumahik heye)

SIN'ET Û ÇAND

Xwendevanên delal,

Dî hejmara 44'an da, banga ku dî Dengê KOMKAR'da çap-bûyi, ji aliyê xwendevanên me da guhdarike mezin dit. Heta niha ji Ermenistan, Belçika, Norveç, İran, Romanya û ji gelek welatên mayin pîr name gihîştin destê me, li ser kilam-stran, serpêhati, çirok, nwisarên li ser xalîçe-emenî, diroka me, çanda me û wek van pîrsan, pîr nwisarên lêgerînê gihîştin me.

Lî ser van nwisaran Redaksiyona me dor bî dor dixebite. Carna ev nwisaran dî warê zuman û tehrê nwisarê da wê bîn ser-rastkirin, weki dîn li ser nwisaran tu (qet) guhartinek çê nabe. Çi wextî pêvist bû li ser hine nwisaran bî xwendevanan va peywendiyên wê pêkbîn.

Hemû nwisarên dîghêjin destên me wê çap bin, lê ber kêmasiya şunê nwisarên dirêj dikarin bîn kurtkirin.

Lî ser babetekê zêde nwisar biğhêjin destê me, wê çaxê redaksiyona Dengê KOMKAR ji bo ortê hîlanina vê pîrsê wê biryareki bigre.

Dî hine nwisaran da rexne û pêşneyar ji hebe, ji bo zelalbûna gelek pîrsan, emê dî nav mecalên xwe da şunê bidin van nwisaran.

Redaksiyona Dengê KOMKAR

PIRSA KURDAN

Çawa her şeş diwanên Ensiklopediya Ermeniyana da, wusan ji dî vê diwanê da gelek melûmetiyên cihê-cihê li ser Kurdan hene. Lî ser hemû warên jiyana Kurdan pîr tiştên nêja dî nav rûpelên vê ensiklopediyê da ci girtine. Pîr zelale ku, gelên Kurd û Ermeni bî sedsalan bûne cinarên hev, rojên teng û giran da li piştê hev sekinine û hatine hewara hev, halê hev pîrsine, ser şin-şayê hev bûne û kilamên hev sitirane.

Gelê Ermeni hertim guhdarike germin daye li ser gelê Kurd. Ev gelê rohilatê iro ensiklopediyên xwe der dixe, çap dîke û li ser Kurdan pîr tiştan dinivise. Eger em wan hemû gotarên ji bo kurdan hat nîvîsandinê ku dî vê ensiklopediyê çap bûne û ewên ku wê vir şunda çapbîn, berevi ciki bîkîn, ewê bibe xebateke mezin û wek ensiklopediya gelê Kurda.

Bendeke ensiklopediyê li ser berpirsiyarê rojnema Kurdî "Riya Teze" Miroyê Esed da hatiye nîvîsandin. Wê da tê gotinê, weki Miroyê Esed di sala 1919'an da li gundê Elegezê, li navça Aragasê, ji diya xwe bûye. Ew nîvîskareki kurdên Sovyete. Sala 1970'an da hêjayî navê xebatkarê Ermenistanêy kulturê bûye. Ew ji sala 1947'an virda bûye endamê Partiya Yekitiya Sovyet. Miroyê Esed di sala 1947'an da Institutuya Moskov (ya Sovyetistanêyê Gîştî) qedandiyê. Ji sala 1955'an virda heta iro ew berpirsiyarê rojneme "Riya Teze" ye. Pirtûkên wi bî zmanê Kurdî hatine çapkirin, di van pirtukan bî navê "SISE" da gelek serhatiyên (hîkyat) ci girtine. Wi wusan ji 2 berevokên helbestan nîvîsiye bî navê "Lawê Welat" û "Hesmê Dil". Miroyê Esed efrandinên Hovhannês Tumanyan, Yêxişê Carêns û gelekên mayin wergerandiyê Kurdî. Wi bî tevi Qacaxê Mirad pirtûka dersan, ji bo komên (sîmf) 7'an û 8'an amadekiriye û

Değerli okurlar,

Dengê KOMKAR'ın 44. sayısında yaptığımız çağrıya, okuyucularımız büyük ilgi gösteriyorlar. Şimdiye kadar, Ermenistan, Belçika, Norveç, İran, Romanya ve daha başka bir çok ülkeden; halk türkûleri, hikâye, halkılık sanatı, tarihi olaylar ve benzeri konularda mektuplar, araştırma yazıları gelmiş bulunuyor.

Elimize geçen bu çalışmalar, belli bir sıra ile değerlendirilecektir. Yazılar yayınlanırken zorunlu bir takım dil ve diğer biçimsel düzeltmeler dışında, öze ilişkin değişiklik yapma yoluna gidilmeyecek, gerekli görülmesi halinde bazı konularda çalışmayı hazırlayan okuyucu ile ilişki kurulacak ve birlikte değerlendirmeye çalışılacaktır.

Gelen yazıların tamamının yayınlanması esas alınacak, ancak yer darlığı ve benzeri güçlükler söz konusu olursa kısaltma yoluna gidilecektir.

Aynı konuda birden çok yazı gelmesi halinde ise, bunlara nasıl verileceği Dengê KOMKAR Redaksiyonu tarafından kararlaştırılacaktır.

Yayınlanan bir çalışmada yer alan görüşleri eleştirici nitelikte yazılar yollanması halinde, tartışmanın yararlı olacağı düşüncesinden hareketle bunlara da olanaklar ölçüsünde yer verilecektir.

İlginizin devamını bekler, başarılar dileriz.

Dengê KOMKAR Redaksiyonu

Temure Xelil Muradov

ev pirtûka bî Kurdî "Literatura Welat" hatiye çapkirin. Miroyê Esed ji sala 1964'an virda endamê Komita Navbendî ya Partiya Ermenistanêyê Komûniste. Ew gelek care ku pey hev tê hilbijartinê û dibe endamê Parlamentoya Şêwra Ermenistanêyê Bîlind. Ji sala 1971'an virda ew dewsgirtiyê serokê vê şêwre ye. Wi xelatên "Ala Xebatê" û "Nişana Hurmetê" ji ber karên hêja destxistiye.

Dî vê bendê da ji bo, kurdzan û rohilatzan (orientalist)ê mezin Minorski da ji pîr tiştên hêja hatine nîvîsandin. Wi çawa tê zanin pirtûkeke bî sernîvîsara "KURD" nîvîsiye. Minorski ji aliyê dîm da ji li ser Kurdên Eli-ilahi da (Kurdên Elewi) çapkiriye. Sala 1976'an da Akademiya Kurdan li Iraqê gotareke wi çap kir bî navê "Kurd raste-rast peyhatiyên Mediyane". Minorski li ser helbestvanên Kurdan NALÎ û QADRÎ KOYÎ çend bend nîvîsine. Minorski di navbera salên 1911-1912'an da tevi jina xwe temamiya Kurdistanê geriyaye û pirtûka "Kurd" da nîvîsiye ku, jina Kurd ji hemû jînen dîm azadtire, serbest û serfiraze, ew dî jiyina xwe azaye, pêşkêtiye.

Ciki dîm da li ser Rohilatzanê navdar, kurdzanê hêja MAR da tê glikirînê. Çawa tê zanin gelek nîvîsarên MAR li ser Kurdan çapbûne. Nava pirtûka bî navê "Carekê ji derheqa xebra (peyva) Çelebi" da, ew dinivise ku gotina "Çelebi" (Xurt, jêhati, zane) ji zmanê Kurdî derbasi nava gelên mayin bûye. Ev yeka ji nişan dide ku çanda Kurdan berê da bîlind û fireh bûye. Dî gelek bendên xwe da ew dide xuyanê ku, Kurdan diroka gelên Rohilatê xemlandine, ewana xudanê zarogtineke dewlemendin.

Dî beşa ku li ser nîvîskarekê Ermeni, Mêsrop Lévonda hatiye nîvîsandin, tê gotin ku wi dî sala 1957'an da li ser kurdan pirtûkeke bî navê "KURD Û KURDISTAN" çapkiriye.

Dî benda vê diwanê da ji bo gundê Kurdan-MIREKÊ (li navça Aragasê) û Qibixtepe (navça Talinê) pîr tişt hatine nîvîsandin. Em dixwînin ku dî van gundan da dibistan, klûb, pirtûkxane, nexaxane hene. Dî bendê da tê nîvîsandin ku li Asiya Navin sedî 11'an ji hemû gelan bî zîmanê koma Êrani dipeyivîn, yek ji wan gelan ji gelê Kurde.

Ew beşa ku li ser navça Ermenistanê da hatiye nîvîsandin, hatiye gotin ku, dî navçê da tevi Ermeni, Rus, Azeriya wusan ji Kurd dijîn û kar dîkin.

Ensiklopediyê da li ser hemû warên jiyînê bendên cure-cure hatine nîvîsandin. Dî warê "Qenckirina nexweşiyên zarkan" da tê nîvîsandin ku gelek kar dajon. Dî warê nefrologiyê da lawê Kurd, doxtirê navdar Şehidê İbo pîr jêhatiye û seroktiyê li vê parê dîke.

Dî dawiya ensiklopediyê da li ser beşeke tiyatroyê - pandomim hatiye sekinandin û tê gotin ku seroktiya vê beşê ji sala 1974'an virda lawê Kurd Paşa Polatov dîke.

Vê hejmara diwana ensiklopediyê gelek bendên li ser dostiya gelên Ermeni û Kurd hatiye nîvîsandin. Ciki da hatiye nîvîsandin ku zordestên Tirk dî sala 1915'an da gelê Ermeni daye ber gullan û qirkiriye. Wusan ji gelek zordestî li Kurdan, Asoriya û Huruma kirine. Disa tê gotin ku pîr caran xebatkarên Kurd hatine hewariya Ermeniyana û ew parastine.

Ensiklopediyê da, wusan ji gelek melûmetiyên kê rhati û giring li ser dirok, erfedet, literatur, çand, zargotin û entnografiya Kurdan da hatine nîvîsandin.

FİLİSTİN HALKI YOKEDİLEMEZ !

Lübnan "Devlet Başkanı" B.Cumayel 200 İsrail askerince sıkı güvenlik önlemleriyle korunan Falanjist parti binasında meydana gelen bombalı bir suikast sonucu öldürüldü. Olay sonrası Begin-Şaron hükümeti, ABD'nin de izni ile "Batı Beyrut'ta olabilecek karışıklıkları önlemek için" İsrail birliklerine şehri işgal etmesini emretti. 16 Eylül 1982 günü yapılan askeri bir açıklamada "Beyrut'tun tüm kilit noktalarının İsrail'in kontrolü altında olduğu ve teröristlerin içinde gizlendiği mülteci kamplarının kuşatıldığı" (DVZ, 23.9.1982) bildirildi. "İsrail'liler mülteci kampını kuşatmakla, içinde yaşayan 80.000 Filistinliyi tuzağa düşürdü. Kuşatılmış alan daha sonra Hıristiyan milislere teslim edildi." (Newweek Dergisi muhabirinin açıklamasından, FR.21.9.1982). Nitekim 16 Eylül 1982 perşembe günü İsrail hükümet sözcüsü Telaviv'de yaptığı açıklamada "İsrail birliklerinin Filistinli teröristleri temizlemek üzere Hıristiyan milislere kampa giriş için izin verdiğini açıklıyordu. (FR.20.9.1982) Hatta Kamp üzerinde "aydınlatıcı fosforlu roketleri atan İsrail askerleri geceleyin katliamın sürdürülmesi için olanak hazırladılar" (agy.) Katliamı uygulamak üzere Güney Lübnan'da üslenen, İsrail uşağı Haddad'ın cellatları "TypC-130 Hercules İsrail ordusuna ait taşıma uçakları ile 1400 civarında Hıristiyan milis Güney Lübnan'dan Beyrut'a havayoluyla taşıdı" (Stern dergisi, 30.9.1982). Savunma Bakanı Şaron Knesette (İsrail Parlamentosu) yaptığı açıklamada şöyle diyor: "İsrail ordusu Hıristiyan milislere planlama ve uygulamada yardımcı oldu" (FR.22.9.1982). "16 Eylül perşembe gecesi saat 23'de hükümete ulaşan telgrafta: 300 terörist ve sivilin öldürüldüğü belirtiliyordu" (Jerusalem Post 22.9.1982). Bu haber İsrail hükümetine milislerin kampa girişine izin verildikten üç saat sonra ulaşmıştı. (Yediot Aharonot 22.9.1982).

Gerek Avrupa gerekse İsrail gazetelerine yansıyan haberlerden bu vahşetin İsrail devletince örgütlendiği açıkça ortaya çıkıyor. "Bunu yaparken iki temel noktadan hareket ettik: Birincisi kampta 'temizlik' operasyonunu gerçekleştirmek (temizliğin ne anlama geldiğini katliam açıkça göstermiştir- D.K.), ikincisi ise İsrail silahlı kuvvetlerinin bu operasyonun dışında tutulması idi" (Sabra ve Şatila'yı kuşatan İsrail birlikleri komutanının basın mensuplarının sorularına verdiği yanıtta, FR.20.9.1981). Oysa "mülteci kampının etrafındaki yüksek tepelerde mevzilenen İsrail birliklerinin" (Stern 30.9.1982) olanları görmemesine

KATLIAMIN SORUMLUSU ABD VE İSRAİL'DİR

olanak yok. Katliamın karanlık basınca da sürdürülüp biran önce sonuçlanması için "geceleyin fosforlu aydınlatıcı roketleri atan İsrail birlikleri" değilmiydi? Bu yapılan barbarlıklar karşısında tüm dünya kamuoyunun nefretini kazanan İsrail yetkililerinin "araştırma komisyonu"nu görevlendirmeleri oynanan bayağı tiyatrodan başka birşey değil. Çünkü suçlu bizzat İsrail hükümetinin kendisi ve onun destekçisi ABD yönetimidir.

Begin ve Şaron ikilisinin yaptığı bu ilk katliam değildir. Onlar tecrübeli, kaşarlanmış eski teröristlerdir. 1948 yılında Begin'in başında bulunduğu İgur siyonist terör örgütü Deir Yassir'de 250 kişilik köy halkını katletmiş ve Filistinlilerin ülkesinden zorla çıkarılması bu eyleme başlamıştı. Şaron 1951'de Kib Yaba (Şeria yakasında) Filistin köyünde benzeri bir katliamı yapan askeri birliğin komutanlığı yapmıştı. Askeri kariyerinin yıldızı o zaman parlayan Şarona bugünkü savunma bakanlığı görevinin yolu açılmıştı. Böylesi kaşarlanmış teröristlere devlet yönetme sorumluluğu veren İsrail devletinin resmi ideolojisi siyonizmin ta kendisidir. Bunun nelere yol açabileceğini dünya kamuoyu birkez daha Sabra ve Şatila'da da tanık oldu. Böylelerini iktidara getiren uluslararası sermayenin halklarımız için ne büyük bir tehlike olduğu burada da açıkça görülmüştür.

ABD emperyalizmi halklarımızın can düşmanıdır

Bu terörist rejimleri ayakta tutan, onlara her türlü politik-askeri ve ekonomik yardımları yapan ABD emperyalizmidir. ABD emperyalizminin insanlık düşmanı sömürkiye dayanan politikasının nelere yol açtığı bu katliamda da görüldü. Dünyanın polislik rolünü üstlenen ABD ezilen halkların can düşmanıdır. Birleşmiş Milletler plenumunun İsrail'i kınayan kararına -bu katliamdan sonra olmasına rağmen- sadece ABD ve sadık uşağı İsrail kırımını oy verdi. Katliam sonrası geçtiğimiz ayda ABD temsilciler meclisi ödüllendirmek için olsa gerek "İsrail'e 2,1 milyar dolarlık -bunun 310 milyonu karşılıksız -yardımı kararlaştırdı" (Der Spiegel 27.9.1982). Kaldığı İsrail'in her saldırısının Pentagon ile ortak kararlaştırıldığının gizli bir yanı kalmış değil.

ABD emperyalizmi uluslararası tekelin çıkarları uğruna dünyanın her yanında böylesi maceralara girişmiştir. Ama onlar ortadoğu halklarından gelen tokati

da ergeç yiyecektir.

Çek halkı nazilerin Lidice katliamına gereken cevabı ülkesini kurtarıp, sosyalist sistemin bir parçası yaparak verdi.

Vietnam halkı My-Lai katliamının öcünü ABD emperyalizmini ülkesinden savarak kovup, Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ni kurarak aldı.

Sabra ve Şatila katliamlarının acısını Filistin halkı da bağımsız Filistin devletini kurarak soracaktır.

KÜRDİSTANLI ORGÜTLER

F.K.Ö. İLE

DAYANIŞMA GÖSTERDİLER

YOLDAŞ YASAR ARAFAT
FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
BAŞKANI

Lübnan faşistlerinin başı Beşir Cema-yel'in öldürülmesini bahane ederek, Batı Beyrut'a giren Siyonist İsrail birliklerinin, stratejik amaçlarından biri olan Filistin halkını topyekün yoketmenin barbar örneğini daha verdiler.

Siyonist İsrail askeri güçleri kendi kukulları olan Lübnan Falanjistleri ile birlikte Sabra ve Şatilla mülteci kamplarında mahsum ve savunmasız yüzlerce Filistinli ve Lübnanlıyı katlederek günümüzde Nazi mezalimini de geride bırakan yeni bir soykırım vahşetini vergilediler.

Siyonist İsrail'in yıllardır halkımıza karşı sürdürdüğü jenosit hareketlerinden ve en kanlı insanlığın nefretle anacağı son halkasından doğrudan doğruya İsrail ve emperyalizm adına bunun baş destekleyicisi Amerika sorumludur. Biz aşağıda imzaları bulunan Türkiye Kürdistanı Parti ve Örgütleri olarak bu kanlı ve çağdışı katliamı nefretle kınadığımızı bildiririz.

Filistin halkını ve diğer mazlum ulusları yoketmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Filistin halkının tek ve yasal temsilcisi olan Filistin Kurtuluş Örgütü ölümlüğünde, Filistin halkının ergeç kendi rakları üzerinde Özgür ve Bağımsız Devletini kuracağına olan inancımızı belirtir, bu mücadelede sonuna kadar Filistin halkının yanında olduğumuzu bir kez daha açıklarız.

Mücadelenizde başarılar dileğiyle devrimci selamlar.

22.9.1982

ALA RIZGARI
KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ (K.İ.P)
KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ-
ÇULARI (K.U.K)
TEKOŞİN
TÜRKİYE KÜRDİSTANI SOSYALİST
PARTİSİ (T.K.S.P)

Mercên Aboneyan: 6 mehi 10 DM, salı 20 DM.

Abone şartları: 6 aylık 10 DM, yıllık 20 DM.

Hesap-No: Postscheckamt Frankfurt
Konto-Nr. 405767 - 606

Xwedi
Sahibi

Federasyona Komelên Karkerên Kurdistanê li Elmanya Federal

Navnişan: 6000 Frankfurt, Savigny Str. 75, Federal Almanya

Berpırsiyar
Sorumlu

A. Saydam

IMPRESSUM

Herausgeber: KOMKAR

Föderation der Arbeitervereine

aus Kurdistan in der BRD

Verantwortlicher Chefredakteur:

A. Saydam

Druck: Eigendruck